Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 484
Marți 16 decembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

DECRET
pentru convocarea Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

In temeiul articolului 37 litera a din Constituția Republicii Populare Romîne, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne convoacă Marea Adunare Națională în a cincea sesiune a celei de-a treia legislaturi, pentru ziua de sîmbătă 27 decembrie 1958, ora 9 dimineața, la sediul Marii Adunări Naționale.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
ION GHEORGHE MAURER

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GHEORGHE STOICA

București, 11 decembrie 1958

Pentru îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de partid

Am obținut 41.590 kg sfeclă de zahăr la hectar

Cultivarea sfeclei de zahăr este na din îndeletnicirile de seamă ale embrilor gospodăriei colective „Timpuri Noi" din comuna Chelmac, raionul Lipova, regiunea Timișoara. Anul esta, brigada legumicolă de la aceastà gospodărie, cultivind ca lot emonstrativ un ha cu sfeclă de zahăr irigată, a obținut o producție de .590 kg. In același timp, producția edie la ha obținută în gospodărie suprafața de 30 ha, din cultura are neirigată, a fost de 24.543 kg. Cunoscînd din proprie experiență antajele culturii sfeclei de zahăr gată, în urma prelucrării documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din —28 noiembrie, colectiviștii din elmac au hotărît ca în anul viitor cultive 28 ha cu sfeclă de zahăr gată și 16 ha cu porumb irigat, iar anii următori să extindă culturile gate pe o suprafață de 100 ha.

Pentru aceasta, conducerea gospoăriei cere sprijinul organelor supeoare pentru procurarea contra-cost a stalației de irigat prin aspersiune, înd în vedere că irigatul prin asrsiune nu pretinde teren nivelat și schimb permite o densitate uniforă, optimă a plantelor, condiții pe re irigatul prin inundare nu le erd.

CHICOSU MITRACHE
ing. agr. al G.A.C. „Timpuri Noi" din com. Chelmac, raionul Lipova, regiunea Timișoara

O cultură aducătoare de mari foloase

Sfecla de zahăr este o cultură care prin părțile Gildăului, comună din raionul Fetești, nu are o tradiție prea veche. Nicolae Iacob, contabilul gospodăriei colective, își amintește că prin 1928 tatăl său a fost luat în rîs de țăranii muncitori din comună cînd a semănat, pentru prima oară, această plantă. Cu timpul însă oamenii din Gildău și-au dat seama că sfecla este o cultură care aduce cultivatorilor venituri frumoase. Așa s-a făcut ca an de an suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr au crescut, iar plugarii au dobîndit tot mai multă deprindere în cultivarea acestei plante.

In primăvara trecută însă, colectiviștii au semănat sfeclă de zahăr pe 9 hectare, în luncă. Sfecla au cultivat-o după leguminoase, însămînțind-o cu mașina, la timpul optim, în ogor făcut de toamnă, cu tractorul. Ca lucrări de întreținere au fost aplicate 4 prașile, buchetatul, și răritul. Fiind cultivată după leguminoase, în teren amenajat pentru grădină, sfecla a fost irigată.

Insămînțată și îngrijită după toate regulile agrotehnice cultura sfeclei a răsplătit din plin munca colectiviștilor. De pe cele 9 ha. ei au obținut 331.700 kg sfeclă, ceea ce reprezintă 36.855 kg la ha. Vînzînd fabricii de zahăr „Popa Șapcă" din Giurgiu cu care avea contract, gospodăria a primit peste 86.000 lei și peste 3.000 kg de zahăr.

In anul acesta gospodăria colectivă din Gildău a cultivat 13 ha cu sfeclă. Din cauza inundațiilor, suferind în urmă de un atac al dăunătorilor și a condițiilor în general neprielnice din anul acesta, sfecla a dat, ce-i drept, o producție mai mică decît anul trecut. Totuși, această cultură a adus gospodăriei și în anul acesta un venit destul de bun.

Studiind documentele recentei Plenare a C.C. al P.M.R. membrii gospodăriei colective din Gildău, au hotărît ca în anul viitor să însămînțeze o suprafață mult mai mare cu această plantă. Astfel, față de cele 13 ha cultivate anul acesta, în primăvara viitoare gospodăria va însămînța cu sfeclă 30 de ha. Pentru a obține producții cît mai mari au fost luate măsuri ca tot terenul destinat culturii sfeclei să fie făcut ogor, iar spre a fi ferit de inundații, se vor executa în iarna aceasta lucrările de îndiguire necesare.

V. POMPILIU

Recolte bogate de floarea-soarelui

Ani în șir colectiviștii din Oiejdea, raionul Alba, au cultivat floarea-soarelui, obținînd recolte mari. In acest an ei au recoltat aproape 1.600 kg la ha.

In urma prelucrării documentelor curentei Plenare a C.C. al P.M.R. colectiviștii din Oiejdea au hotărît ca în 1959 să sporească cu 50 la sută suprafața cultivată cu floarea-soarelui, iar pentru a scoate recolte cît mai bogate, pe lîngă celelalte lucrări de întreținere a culturii vor aplica și polenizarea artificială.

★

Cultivarea florii-soarelui a intrat de cîțiva ani în obișnuința țăranilor muncitori din satul Lărgășeni, raionul Zeletin.

Gospodăria colectivă din acest sat a cultivat floarea-soarelui folosind sămînță din soiul Vniimk. De pe cele 8 hectare gospodăria a obținut o producție de peste 10.500 kg, adică, în medie, aproape 1.320 kg la ha. Această producție depășește cu peste 650 kg la hectar pe cea obținută de țăranii muncitori individuali.

Pentru anul viitor, colectiviștii din Lărgășeni s-au angajat să obțină recolte și mai mari.

Colectiviștii primesc răsplata muncii

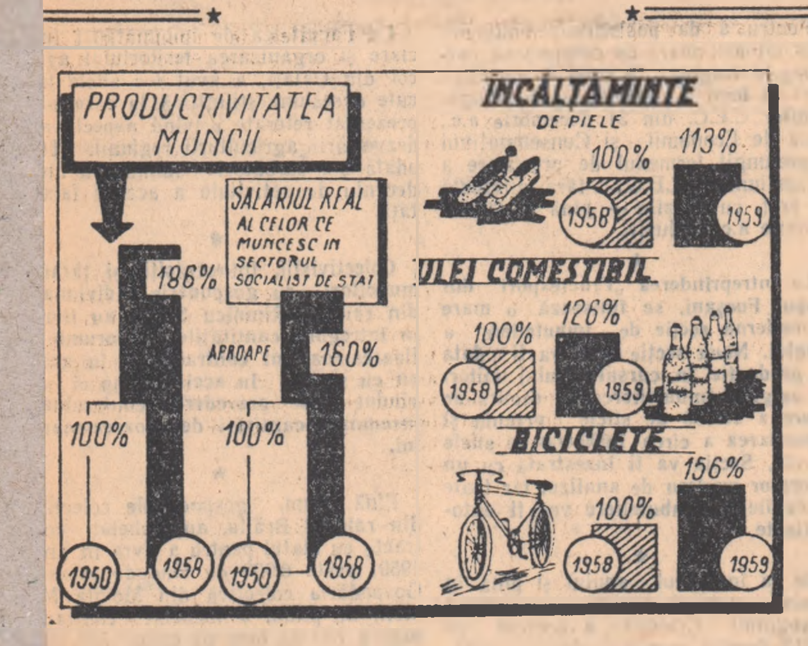
Decembrie este de obicei luna în care colectiviștii se string în adunare generală, ascultă darea de seamă privitoare la munca lor de peste an și-și primesc drepturile în produse și bani ce li se cuvin pentru zilele-muncă efectuate în cursul anului.

Zilele trecute și colectiviștii din satul Berlescu, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, și-au primit răsplata muncii depuse în acest an. Cum era de așteptat, pentru hărnicia lor care a însemnat obținerea de recolte bogate și de însemnate venituri bănești, ei au primit la ziua-muncă cîte 7 kg porumb, 5,250 kg grîu, 1 kg orz, 0,700 kg floarea-soarelui, 0,500 kg mazăre, 0,500 kg ovăz, 0,070 kg zahăr, diferite zarzavaturi și cîte 7,50 lei. Colectivistul Grigore I. Grigore, care împreună cu membrii familiei a lucrat 600 zile-muncă, a primit 4.203 kg porumb, 3.150 kg grîu, 600 kg orz, 420 kg floarea-soarelui, 300 kg mazăre, 300 kg ovăz, 42 kg zahăr, 4.500 lei în numerar. De asemenea, Tănase Pascu a primit pentru 400 zile-muncă, 2.800 kg porumb, 2.200 kg grîu, 400 kg orz, 280 kg floarea-soarelui, 200 kg mazăre, 200 kg ovăz, 28 kg zahăr, 3.000 lei în numerar și ca el au primit și ceilalți colectiviști harnici, ca Alexandru Căciulata, Radu Flităr și alții.

Cu prilejul împărțirii veniturilor, colectiviștii din satul Berlescu s-au angajat ca în anul viitor să extindă îndeosebi cultura sfeclei de zahăr și florii-soarelui și să obțină recolte sporite la toate culturile, pentru continua dezvoltare a averii obștești, pentru mai multe produse contractate cu statul, pentru obținerea de cît mai mari venituri bănești.

★

La Mihălășeni, raionul Trușești, regiunea Suceava, s-a sărbătorit de curînd ziua împărțirii veniturilor colectiviștilor din această comună. S-au bucurat colectiviștii cînd au auzit din darea de seamă că în gospodăria lor colectivă, recoltele au fost cu 500—1.000 kg la hectar mai mari decît cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună, și că din contractarea cerealelor, a plantelor tehnice și îndeosebi a sfeclei de zahăr, precum și a animalelor și produselor animale, gospodăria a realizat un venit de peste 1.500.000 lei. Venitul acesta a făcut ca ei să primească avansuri bănești lunare, să repartizeze la fondul de bază peste 200.000 lei și să primească acum la ziua-muncă cîte 14 lei, în afară de 7 kg cereale și însemnate cantități de alte produse agricole.

ÎN LABORATOR

In laboratorul regional de controlul semințelor din Orașul Stalin se efectuează numeroase analize.

In fotografie: **un aspect din timpul lucrului.**

Foto: M. POPESCU

In vederea pregătirii utilajului agricol

Asigurarea pieselor de schimb — problema nr. 1

In numeroase unități agricole socialiste din țară, lucrările din cadrul campaniei de toamnă — inclusiv arăturile adînci — s-au terminat. Călăuzindu-se de experiența dobîndită în ultimii ani, conducerea multor gospodării de stat și S.M.T.-uri, îndată după retragerea tractoarelor din teren, au luat măsurile tehnico-organizatorice necesare efectuării reparațiilor.

Trebuie subliniat că deoarece în acest an tractoarele au trebuit să execute un volum cu mult mai mare de lucrări ca în 1957 ca și din alte cauze pe care le vom analiza mai jos, în iarna aceasta numai la tractoarele K.D. și UTOS din unitățile agricole de stat trebuie să se execute cel puțin 27.000 de reparații. Aceste lucrări potrivit indicațiilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii urmează să fie terminate pînă la 20 februarie 1959, în gospodării de stat, iar în S.M.T.-uri pînă la 1 martie, astfel ca tractoarele să fie gata a începe lucrările de primăvară cît mai din timp.

Din datele centralizate de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii reiese însă că pînă la 12 decembrie atît în gospodăriile de stat cît și în S.M.T.-uri s-au reparat un număr de tractoare foarte mic în comparație cu posibilitățile existente azi în aceste unități, care au fost dotate în ultimii ani cu utilaj modern (strunguri, borstange clocane pneumatice, bancuri pentru centricubat pompe de injecție, bancuri de rodaj etc.). Pînă la data de mai sus, în gospodăriile de stat tractoarele au fost reparate abia în procent de 14 la sută, față de 30 la sută cît era planificat, iar în S.M.T.-uri numai în procent de 7 la sută față de planificarea de 16 la sută.

Principala cauză a acestei stări de lucruri constă în nelivrarea la timp de către bazele de aprovizionare a unor importante repere de care e nevoie la executarea reparațiilor.

Interesîndu-ne la Direcția generală de aprovizionare și desfacere (DGAD) în ce măsură unitățile furnizoare și-au îndeplinit în acest an planul de livrare a pieselor de schimb pentru tractoare, am aflat că întreprinderile industriale din întreaga țară (cu excepția uzinei „23 August" care trebuie să mai livreze încă 2.500 de piese de schimb din care coroana volant și roata motrică a tractorului K. D.) și-au îndeplinit cu cinste sarcinile pe care le aveau.

De asemenea, multe centre mecanice — unități care după cum se știe execută și ele un important număr de piese de schimb — au îndeplinit planul de producție. Așa stau lucrurile la centrele mecanice din Arad, Oradea și Botoșani.

Atunci din ce cauză la bazele de a-

AL. RAICU

(Continuare în pag. 3-a)

Transportă gunoi la cîmp

Din suprafața cultivată în anul acesta cu cereale de către gospodăria colectivă din comuna Baia, raionul Istria, 100 de hectare de grîu și 10 de porumb au fost însămînțate în terenuri îngrășate cu cîte 20 tone de gunoi de grajd la hectar. Producțiile mari rezultate de pe terenurile fertilizate au avut darul să convingă pe colectiviști că gunoiul de grajd este un prețios îngrășămînt a cărui folosire aduce însemnate sporuri de recoltă. Nu e de mirare deci că în toamna aceasta ei au hotărît să fertilizeze suprafețe de teren mult mai întinse. Zilnic de la gospodărie se transportă la cîmp cîte 20-25 tone de gunoi de grajd bine putrezit.

CONSTANTIN ȘTEFAN
corespondent

Patru decenii de la luptele muncitorimii bucureștene din 13 decembrie 1918

Din jertfa lor a rodit libertatea

Sîmbătă s-au împlinit 40 de ani la 13 decembrie 1918 cînd sîngele ute de muncitori a înroșit Piața atrului Național din București. O ă două trupuri au rămas atunci ă viață pe caldarîm. Ucigașii cepeste 11.000 de țărani, își încărcă murdara lor conștiință cu o ă crimă bestială.

Pentru cinstirea eroilor răpuși de osul aparat de represiune al nduirii burghezo-moșierești a avut sîmbătă seara în Capitală o adunare comemorativă. La adunare au t parte numeroși oameni ai munvechi militanți ai mișcării munrești, participanți la evenimendin 13 decembrie 1918 conduori de partid și de stat în frunte tovarășii Gheorghe Apostol și nstantin Pîrvulescu membri ai oului Politic al C.C. al P.M.R. tele muncitorești revoluționare acum patru decenii au fost evoe de tovarășul Gheorghe Stoica, nbru al C.C. al P.M.R., secretaPrezidiului Marii Adunări Naiale a R. P. Romîne.

orbitorul a arătat că evenimendin decembrie 1918 se încadreaîntr-un lung șir de lupte revoluare ale clasei muncitoare. Revoa înfăptuită de proletariatul rus tase oamenilor muncii calea spre iață mai bună. Aceasta era caluptei hotărîte împotriva nedreplor sociale. Muncitorii erau îmi la luptă de situația lor dispe. Salariile sporiseră de trei ori iar prețurile de opt ori. Prețul unor bunuri de consum zilnic ca, de exemplu, mălaiul, crescuse de peste 17 ori fiind aproape inaccesibil pentru salariul unui muncitor. In timp ce muncitorii erau în situația de a pieri de foame, societățile pe acțiuni realizau beneficii mai mari ca nicíodată. Societatea Astra-Romînă, de pildă, își încheia bilanțul cu un beneficiu de 25 de milioane de lei. Nemulțumirea împotriva politicii de înfometare cuprindea pături tot mai largi și creștea necontenit, întinzîndu-se în întreaga țară. Deosebit de activ era proletariatul bucureștean. La începutul lui decembrie grevele și demonstrațiile se țin lanț. Celor șase mii de ceferiști aflați în grevă li se alătură muncitorii de la Regie. Tipografii din Atelierele „Sfetea" și „Minerva" supun presa burghezo-moșierească „cenzurii roșii" refuzînd să tipărească minciunile și calomniile îndreptate împotriva puterii sovietice și mișcării muncitorești din țara noastră. Curînd tipografii declară și ei grevă, formulează revendicări și cer Ministerului Industriei să le aprobe. Acesta refuză. Solidari cu cererile drepte ale tipografilor, muncitorii bucureșteni se îndreaptă în rînduri compacte, în ordine, manifestînd pașnic, spre sediul sindicatelor pentru a ține acolo un miting de protest. In Piața Teatrului sînt primiți cu gloanțe. Soldații puși să tragă în muncitori au fost pregătiți din vreme. Ostașilor li s-a spus că vor trage în cei care se opun să li se dea pămînt și să fie lăsați la vatră.

Inainte de a-i duce la locul acțiunii, soldații au fost îmbătați. „Pregătirea" n-a avut efectul scontat. Soldații îi priveau cu simpatie pe cei care cereau pîine, zi de muncă de opt ore, pămînt pentru țărani. Ofițerii au pus singuri mîna pe mitraliere. Ofițerii și unii soldați amețiți de băutură au tras. A căzut atunci rănit și cunoscutul luptător revoluționar I. C. Frimu. Au căzut mulți fii devotați și curajoși ai clasei muncitoare. Crima n-a înfricoșat proletariatul romîn care a continuat cu dîrzenie lupta grevistă. A treia zi după masacru ceferiștii au declarat din nou grevă.

Infricoșate au fost, dimpotrivă, moșierimea și burghezia. Avîntul revoluționar cuprindea și satele. Se întrevedea încheierea alinței muncitorești-țărănești. Cu scopul de a o împiedica cu orice preț, a fost publicat, a doua zi după masacru, decretul de împroprietărire.

Evenimentele din decembrie au arătat încă odată muncitorilor că, fără un partid de tip nou de felul partidului comunist creat de Lenin este imposibil să lupte cu șanse de succes împotriva capitalismului ajuns în faza imperialistă. Partidul a fost creat. Sub conducerea sa, poporul nostru a smuls puterea din mîinile burgheziei și moșierimii. Sub conducerea partidului poporul nostru construiește astăzi socialismul. Libertatea, viața noastră cea nouă au rodit din jertfa eroilor clasei muncitoare, căzuți în Piața Teatrului Național în 1918, la Lupeni în 1929, la Grivița în 1933.

Pe eroii care la 13 decembrie 1918 au scris o pagină glorioasă, nepieritoare, în istoria mișcării muncitorești din Romînia i-au cinstit cu nețărmurită dragoste toți oamenii muncii din țara noastră. In întreprinderile din Capitală, din Constanța și Iași s-au ținut adunări comemorative. Eroii proletariatului — conducător și prieten de nădejde al țărănimii muncitoare — au fost cinstiți și-n adunările organizate duminică 14 decembrie la căminele culturale sătești. Infierînd pe ucigașii luptătorilor revoluționari din decembrie 1918, oamenii muncii de la sate și-au manifestat îndelung încrederea nestrămutată în partidul clasei muncitoare, în succesul operei de construire a socialismului.

★

Sîmbătă s-a desfășurat impresionanta solemnitate a depunerii de coroane de flori pe placa comemorativă așezată pe locul masacrului pentru a eterniza amintirea luptelor petrecute cu 40 de ani în urmă. Tot în scopul eternizării acestei amintiri, o importantă întreprindere poligrafică din București a primit numele „13 Decembrie 1918".

Ogoare de toamnă

Membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, s-au convins prin propria lor experiență de marea importanță pe care o are arătura adîncă de toamnă în obținerea de producții sporite. De aceea, ei se străduiesc să ogorască întreaga suprafață ce va fi însămînțată în primăvară. Pînă în prezent au fost arate 1.360 ha. Paralel cu arăturile adînci colectiviștii au transportat la cîmp gunoi de grajd în cantitate de 240 tone.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Peste 100 tone de îngrășăminte

Pentru a obține producții cît mai mari la culturile de primăvară țăranii muncitori din comuna Severinești, raionul Turnu Severin dau mare atenție, fertilizării pămîntului. Astfel, numai în ultimele zile au fost transportate la cîmp peste 100 tone de gunoi de grajd. Cele mai mari canități de gunoi au fost transportate de către Roșoga Constantin, Scurtu Gheorghe, Matei Barbu și Busuioc Constantin.

GH. BORONTEA
corespondent

ÎN RAIONUL TELEAJEN

ATENȚIA CUVENITĂ LUCRĂRILOR ÎN LIVEZI

O vizită făcută zilele trecute în raionul Teleajen, raion cu un pronunțat caracter viti-pomicol, mi-a dat posibilitatea să constat că mulți dintre pomicultorii și podgorenii de aici caută să folosească din plin vremea frumoasă pentru a termina executarea lucrărilor în vii și livezi. Astfel, la gospodăria agricolă de stat Măgurele, care deține o suprafață de 237 ha de livadă și 403 ha de vie se făcea mușuroitul ultimilor butuci de viță, iar în livezi se lucra de zor la arat, curățatul pomilor de uscături și stropitul lor. Muncitorii și tehnicienii de aici își dau seama că buna îngrijire a pomilor și viei duce întotdeauna la recolte bogate de fructe și struguri. In anul acesta de pildă, cînd livada a fost bine întreținută și îngrijită, producția de fructe obținută de gospodărie a fost cu 235 de tone mai mare decît cea planificată.

Pentru ca și în anul viitor gospodăria să realizeze producții sporite de fructe, se face tot posibilul ca lucrările să fie efectuate la timp și în bune condiții. Pînă la 11 decembrie muncitorii și mecanizatorii gospodăriei izbutiseră să execute arături în livezi și vii pe aproape 200 de ha și stropiseră peste 6.500 de pomi din totalul de 19.500. Odată cu arătura în livezi și vii a fost încorporată în sol o cantitate de 31 tone de superfosfat. Deoarece gospodăria și-a propus să-și extindă suprafața pomicolă cu încă 10 ha, pînă zilele trecute fuseseră făcute majoritatea gropilor necesare plantărilor și fuseseră plantați peste 750 de pomi.

Rezultate bune în executarea lucrărilor în livezi au și unele întovărășiri pomicole precum și gospodăriile colective care au pomi fructiferi. Printre acestea pot fi amintite întovărășirile pomicole din Măgurele și Șoimari, gospodăria colectivă din Podeni etc.

Privită în general, situația lucrărilor din sectorul pomicol al raionului Teleajen nu poate fi însă mulțumitoare. Una din lucrările mult rămase în urmă este executarea arăturilor în livezi. E de ajuns să arătăm că pînă zilele trecute din cele 5.456 de hectare de teren ocupate de livezi (fără gostat) nu fuseseră arate decît 84 de ha; comune ca Starchiojd, Predealul Sărari, Posești etc — care dețin între 200—450 ha cu pomi — n-au arat nici măcar un singur hectar. De asemenea, lasă foarte mult de dorit activitatea celor trei centre de protecție a plantelor. (Slănic, Rîncezi și Bălțești) care, deși au început stropirile de mai bine de 10 zile, pînă în prezent au stropit un număr foarte mic de pomi. Cît privește noile plantări de pomi, nici în această privință lucrurile nu stau mai bine. Cei aproximativ 2.000 de pomi plantați pînă zilele trecute constituie prea puțin față de plan și posibilități.

Vremea fiind încă favorabilă atît executării arăturilor în livezi cît și plantărilor, este necesar ca organele agricole ale raionului Teleajen să ia măsuri pentru ca în aceste zile să fie intensificat la maximum ritmul acestor lucrări. Paralel cu arăturile și plantările să se treacă la efectuarea din plin a stropirilor și a celorlalte lucrări de sezon.

P. VOICULESCU

Agricultura pe ecran

Luminile s-au stins de odată, cînd ochii încearcă din răsputeri să se obişnuiască cu întunericul sălii, în faţa lor apare imaginea cutremurătoare a unui sat înecat în ape. Aici apropae o casă. Acum e pustie, scorojită de apele care se bălăcesc chiar la tocul ferestrei. Grajdul s-a dărîmat sub furia zăporului. Cine ştie pe unde au pierit animalele nefericiţilor gospodari. Dar iată şi o barcă. Cu ea şi-au scăpat viaţa omul acesta cu faţa suptă de necazuri şi femeia lui, ale cărei priviri alunecă rătăcite şi îndurerate spre casa pe care au lăsat-o pradă apei. Ce au putut lua cu ei? Ce au putut salva de furia apelor? Ceaunul, nişte boarfe, cîteva bucate pentru a nu rămîne muritori de foame în izbelişte.

Peste săptămîni sau luni, cînd apele vlăguite de puterea cea dintîi se vor aduna în matcă, urgisiţii se vor reîntoarce să refacă tot ce a stricat furia bezmetică a apei.

Aşa a fost în trecut pe aici. Acum omul descătuşat şi liber a pornit să înfrunte natura potrivnică, trufia de veacuri a fluviului. Iată specialiştii întocmind cu grijă proiectele viitoarelor îndiguiri, planuri de desecări.

Acum vedeţi: buldozerele, grederele, escavatoarele, draglinele, staţiile de pompare, toate şi-au unit forţele pentru a-l sprijini pe om, pe cel care le-a creat după vrerea şi nevoile lui.

Cele ce v-am povestit aici sînt cîteva crîmpeie din filmul documentar „În lupta cu apele" realizat în acest an de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii în colaborare cu Studioul de filme documentare „Alexandru Sahia".

Dar iată că pe ecran a apărut interiorul unui grajd modern, dintr-un cămin. Dintr-un razor de furaje un îngrijitor ia cu furca nutreţ şi-l aşează în iesle.

Priviţi numai cu cîtă poftă mănîncă vacile nutreţul acesta însilozat. Vreţi să ştiţi prin ce mijloace poate un furaj să păstreze valoarea nutritivă a nutreţului verde din timpul verii? Foarte bine. Acest lucru şi-a propus să înfăţişeze şi filmul documentar „Însilozarea furajelor". Iar cînd pe ecran se va sfîrşi ultima imagine, chiar şi cel mai pretenţios spectator va trebui să recunoască că a înţeles din imaginile şi schiţele ecranizate taina însilozării furajelor şi importanţa covîrşitoare a acestei acţiuni.

Vreţi să continuăm călătoria noastră? Bine. Priviţi, pe ecran a apărut desenul vesel al unei plăntuţe de porumb. De sus, soarele, binevoitor, trimite raze înclinate spre mica, cuta plantă. Un nor de carton apare dintr-o lature, acoperă soarele.

Şi... iată că pe micuţa plantă de porumb se revarsă, ca dintr-o stropitoare, picături de apă dătătoare de viaţă.

Desigur acestea sînt cîteva desene sugestive şi amuzante de început. Dacă vreţi să cunoaşteţi tainele „Mecanizării lucrărilor de semănat şi întreţinerea culturilor la porumb", atunci nu părăsiţi scaunul şi rămîneţi să vedeţi filmul cu acelaşi nume. Căci uite, operatorii au şi intrat cu maşina în curtea Institutului pentru cultura porumbului de la Fundulea.

Iar de aici înainte au cuvîntul tehnicienii.

*

Este neîndoielnic că în ceea ce priveşte calitatea, filmul documentar agricol romînesc a cunoscut în ultimii doi ani netăgăduite succese de realizare, dovedindu-şi odată în plus marea sa utilitate propagandistică şi de îndrumare. Această apreciere au făcut-o în diferite ocazii numeroşi oameni ai muncii de pe ogoare, care fără a fi specialişti sau cunoscători desăvîrşiţi ai acestui gen cinematografic, au apreciat cu toată sinceritatea că documentarele agricole le-au împărtăşit cunoştinţe noi şi folositoare în munca lor de zi cu zi.

Pentru a sprijini multilateral opera de transformare socialistă a agriculturii noastre, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii în colaborare cu Studioul de filme documentare „Alexandru Sahia" a pregătit în cursul acestui an 14 noi filme documentare agricole, care popularizează cele mai înaintate metode agrotehnice de mecanizare, zootehnie, ameliorațiuni, precum şi altele care înfăţişează calea transformării socialiste a vieţii satului şi a ţărănimii noastre muncitoare.

Din tematica bogată a acestui an, desprindem pentru cititorii noştri cîteva titluri ca „Prăşitul mecanic", „Îngrijirile necesare tractorului U.T.O.S.", „Plantaţiile de pomi altoi", „Creşterea porcilor în gospodăriile agricole colective", „Cultura legumelor în gospodăriile de stat", „Însămînţări artificiale", „Moş Ţepuşe", „Cine a ieşit mai bine la socoteală", „Ultima generaţie de săraci" etc. La cele mai multe dintre aceste documentare s-a terminat munca în studio şi în curînd ele vor porni să străbată comunele şi satele ţării, ducînd celor care le aşteaptă cu dragoste şi neobosit interes, preţioasele învăţături ale ştiinţei şi tehnicii agricole.

L. DRAJNA

Săptămîna cărţii romîneşti

Intre 15—22 decembrie se va sărbători în toată ţara săptămîna cărţii romîneşti. Ca şi în anii trecuţi, această sărbătoare va fi un prilej pentru a trece în revistă cele mai bune lucrări ale literaturii noastre din trecut şi de azi.

Poporul nostru păşeşte victorios pe calea arătată de Partid, pe calea bunăstării materiale şi culturale, calea socialismului. Cultura este astăzi un bun al maselor, şcolile, ştiinţa, literatura, arta, sînt puse la îndemîna celor ce muncesc. Săptămîna cărţii romîneşti este o dovadă în plus despre grija de care se bucură literatura în Republica Populară Romînă.

Pe lîngă „serile de poezie", întîlniri între cititori, scriitori şi edituri, pe lîngă o serie de alte manifestări culturale legate de cunoaşterea cărţilor, această săptămînă va fi sărbătorită şi printr-un mare număr de apariţii noi şi reeditări care vor fi puse la îndemîna cititorilor.

Astfel, din literatura clasică vor apare în acest răstimp o ediţie a poeziilor lui Eminescu, într-o prezentare grafică deosebită. Frumos ilustrată va fi noua ediţie din acea comoară de înţelepciune populară care este cartea „Povestea vorbei" de Anton Pann. Vor mai apărea „Ţiganiada" şi „Trei viteji" două poeme eroic-comice de I. Budai-Deleanu, „Opere alese" în două volume de Delavrancea şi altele. Din scrierile maestrului Sadoveanu, marele nostru scriitor clasic în viaţă, se vor retipări una din cele mai populare şi mai preţuite lucrări „Hanul Ancuţei" şi romanul despre luptele din trecut ale ţărănimii pentru pămînt şi libertate, intitulat „Neamul Şoimăreştilor".

Printre cărţile noi care văd pentru prima dată lumina tiparului sînt aşteptate cu nerăbdare primele patru volume din romanul „Rădăcinile sînt amare" de Zaharia Stancu. Autorul lui „Desculţ", al „Dulăilor", al „Florilor pămîntului" şi al altor scrieri cunoscute şi preţuite de cititori, prezintă în această nouă lucrare societatea romînească dintre cele două războaie mondiale, urmărind pe de o parte lupta maselor asuprite şi aţîţate de exploatare împotriva îmbuibaţilor zilei, a profitorilor şi afaceriştilor care au pregătit şi au tîrît ţara în criminalul război antisovietic.

Şi scriitorul V. Em. Galan va apare în faţa cititorului cu un volum de povestiri intitulat „De la potop încoace". El înfăţişează în povestirile sale aspecte diferite din viaţa de azi a patriei mai ales din lumea satelor, combătînd tot ce mai este rămăşiţă a trecutului atît în conştiinţa oamenilor cît şi în societate. Reportajele semnate de Al. Ivan Ghilia şi reunite în volum sub titlul „Cîntece de drumeţie" vorbesc despre uriaşele realizări ale poporului nostru pe drumul construirii socialismului. Tot acum va apare şi noul roman al lui Al. Ivan Ghilia intitulat „Cuscrii" care oglindeşte lupta comuniştilor şi a ţăranilor muncitori dintr-un sat moldovean pentru înfiinţarea şi consolidarea gospodăriei agricole colective.

In săptămîna cărţii romîneşti va mai apare o nouă culegere de versuri „Oameni şi dragoste" de Cicerone Theodorescu şi poemul „Surîsul Hiroşimei" de Eugen Jebeleanu. Poetul se adresează forţelor păcii, popoarelor întregului glob cerîndu-le să nu mai îngăduie aţîţătorilor la un nou război să-şi facă jocul lor nemernic. Poemul „Surîsul Hiroşimei" este o înflăcărată chemare la lupta pentru pace.

Pe lîngă aceste volume vor mai apare în săptămîna cărţii şi alte lucrări în versuri şi proză semnate de scriitori ai minorităţilor naţionale din ţara noastră cum sînt Asztalos Istvan, E. Mayteny, A. Breitenhofer şi alţii.

Astfel, marea sărbătoare a cărţii oglindeşte puternicul avînt pe care l-a luat revoluţia culturală în ţara noastră.

VINICIU GAFIŢA

CURSANŢI SÎRGUINCIOŞI

In comuna Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, s-au deschis într-un cadru festiv cursurile agro-zootehnice de masă.

In fotografie: Tovarăşa Paula Smeianu, tehnician agronom, predînd cursanţilor prima lecţie.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Preşedintele

Privesc omul din faţa mea. Blond, cu figura energică. Ochii ageri, mereu iscoditori, rîd la prilejul cuvenit, mai abitir decît gura. Cînd Stoica Nicolae începe să vorbească îmi aminteşte de Cocon, omul-cifră al lui Barbusse. E îndrăgostit de cifre întocmai ca un matematician. Tot ce a înfăptuit gospodăria colectivă din Urecheşti e prezentat în cifre şi procente, meticulos rînduite. Inceputul, în 1950 cu 55 de familii. Prima colectivă din raionul Focşani. Sînt acum colectivişti 129 de familii dintre care 47 înscrise în acest an.

Din tot ce-mi spune preşedintele, nu desprind ceea ce mă interesează îndeosebi: exemple despre munca sa. „Colectiviştii au făcut, colectiviştii au dres". Incerc să schimb discuţia. Degeaba.

Printre picături prind totuşi „codiţe" pe care le voi clarifica mai tîrziu — cu colectiviştii.

...Pînă auzi mustul cîntînd în butoaie — adevărată simfonie — trebuie muncă, nu glumă. Cam de 5-6 ori mai multă decît pentru porumb. Scriptele gospodăriei pe anii din urmă, confirmă acest adevăr. Il confirmă ca pe o pagubă. Şi pentru gospodărie, şi pentru membri. Exemple? Petre Curelea a cerut să fie primit în colectivă. A adus un pogon arabil. Avea şi vie — 23 de ari. N-a adus-o. Mulţi nu s-au împotrivit. Erau şi ei „cu musca pe căciulă". Şi pentru că via de acasă nu cere mai puţină muncă decît cea colectivă, gospodăria ducea mare lipsă de oameni.

Preşedintele s-a dus la organizaţia de partid. A vorbit tot în cifre: „Curelea a adus un pogon arabil. Dar 23 ari de vie, adică peste două pogoane arabile, le are în stăpînire personală. E o situaţie nestatutară. Propun..."

După discuţii îndelungate, s-a hotărît convocarea adunării generale a gospodăriei. Au fost prezenţi la această adunare şi peste 20 de individuali. (Aşa s-a statornicit obiceiul la Urecheşti şi e foarte bun acest obicei).

Calm, bazîndu-se pe logica de nezdruncinat a cifrelor, Stoica a propus comasarea viilor. E o minune că adunarea l-a susţinut? Nu. Peste 8.000 kg. struguri la ha a dat via colectivei, sub 3.000 de kg. a individualilor. 19 oameni, dintre cei veniţi cu totul întîmplător, au semnat pe loc cereri de intrare în gospodăria colectivă. Via gospodăriei a crescut la 60 de hectare.

...In tot anul 1954, soţia lui Sandu Tudose a făcut 5 zile-muncă. Acesta e capitolul „îndatoriri". Spre sfîrşitul anului a născut. „Daţi-mi ajutor de naştere" a cerut foarte energic preşedintelui, amintindu-şi de capitolul „drepturi". S-a înfuriat amarnic cînd a văzut că i se cuvenea o nimica toată — media zilelor lucrate. Uneori relaţia dintre drepturi şi îndatoriri se învaţă nu fără supărări.

Am însemnat mai sus două întîmplări. Cîte alte zeci şi zeci de probleme nu ridică unui preşedinte de gospodărie colectivă munca zilnică! Cu răbdare şi calm, trebuie toate rezolvate.

Sînt şi probleme mari, de durată. Mai ales acestea nu trebuie scăpate din vedere. Una din preocupările de seamă a lui Stoica şi a tuturor colectiviştilor este completarea golurilor din vii. Aproape 30 la sută din butucii viei pe rod sînt lipsă. 2.700 de goluri au fost completate în acest an. Alte 5.000 de viţe vor fi plantate în primăvara viitoare. Planuri importante a hotărît adunarea generală în sectorul creşterii animalelor, a sporirii producţiei de cereale. Preşedintele în primul rînd e dator să urmărească îndeplinirea lor.

Stimulînd hărnicia, criticînd şi luînd măsuri împotriva delăsării, Nicolae Stoica conduce de peste 6 ani treburile gospodăriei din Urecheşti.

Se înţelege că oamenii îl iubesc, îl respectă. Toate strădaniile lui sînt spre binele colectiviştilor pe care se bizuie necontenit în munca sa. Numai aşa a fost cu putinţă ca gospodăria să obţină în medie anul acesta 10.108 kg struguri la hectar.

M-am despărţit de preşedintele gospodăriei colective din Urecheşti spre prînz. Pleca la Banca de stat să încaseze un milion o sută de mii de lei, bani cuveniţi din vînzarea strugurilor şi a vinului. Peste cîteva zile membrii gospodăriei, primeau răsplata muncii de peste an. Numai bani 40 de lei la ziua-muncă. Impreună cu produse, revenea la o zi-muncă aproape 65 de lei...

T. OPREA

În faţa cooperaţiei de consum stau sarcini mari

Orientîndu-se după sarcinile puse în faţa întregului popor de Plenara din 26-28 noiembrie a C.C. al P.M.R., recentul Congres al cooperaţiei de consum a elaborat documente menite să ducă la întărirea schimbului dintre sat şi oraş, la o mai bună încadrare a satului în economia socialistă unitară. Cei mai important dintre aceste documente este rezoluţia Congresului. După ce trece în revistă succesele arătînd, între altele, că-n ultimii patru ani s-au vîndut mărfuri ce întrec cu 14 miliarde de lei valoarea mărfurilor desfăcute la sate în perioada anterioară, rezoluţia scoate la iveală şi lipsurile care au existat în activitatea cooperaţiei. Una din lipsuri a constat în faptul că nu s-a îmbinat pretutindeni munca economică cu cea educativă pentru dezvoltarea continuă a conştiinţei politice a ţărănimii. Pe alocuri nu s-a studiat îndeajuns cererea de consum a populaţiei, iar munca de achiziţii, cu toate succesele obţinute, nu reflectă încă posibilităţile reale, mereu crescînde, pe care le au ţăranii muncitori.

Ţinînd seama de lipsurile existente, de sarcinile noi ce-i revin, rezoluţia Congresului a indicat jaloanele după care să se conducă cooperaţia de consum în activitatea sa.

Impletirea armonioasă a sarcinilor economice cu munca de educaţie, dezvoltarea democraţiei cooperatiste, atragerea femeilor şi a tinerilor în organele de conducere şi aparatul unităţilor sînt principalele sarcini organizatorice şi cultural-educative ale cooperaţiei. De asemenea, rezoluţia obligă cooperativele să distribuie regulat cotele părţi din beneficii cointeresînd pe cooperatori în achitarea părţilor sociale subscrise. Iniţiativa unor cooperatori care cer mărirea pă ţilor sociale pînă la 100—150 de l trebuie studiată şi extinsă.

In domeniul desfacerii mărfurilc rezoluţia obligă organele cooperaţi să studieze temeinic cererea de co sum şi să o satisfacă. Intrucît, pe m sura creşterii nivelului de trai al pop laţiei săteşti, se dezvoltă gustul pentru lucruri cît mai frumoase, v riate, cooperativele sînt obligate lărgească reţeaua comercială cu c puţin 250 de magazine universale, 3 de magazine specializate, cu resta rante, cofetării etc. In scopul îmbun tăţirii comerţului cu cartea trebu sporit numărul librăriilor. O atenţ deosebită se va acorda sprijinirii pr ducţiei agricole, punîndu-se în vînza mai multe unelte şi îngrăşăminte ch mice.

Rezoluţia a acordat contractăril şi achiziţiilor de produse agrico multă importanţă. Cooperaţia trebu să devină achizitor principal şi chi achizitor unic de cereale, fructe, gume, ouă etc. Sarcinile de contra tări şi achiziţii ale cooperaţiei v creşte neîncetat ajungînd în 1962 450.000 de tone de cartofi, 180.000 tone de legume, 150,000 de tone fructe, 400 milioane de ouă, mii tone de păsări.

Importante sînt sarcinile puse şi domeniul activităţii financiare. Înd plinind sarcina de a reduce cheltui lile de circulaţie cu 15 la sută la de facerea mărfurilor şi 20 la sută achiziţii, cooperaţia contribuie atît reducerea preţului de vînzare cît şi mărirea beneficiilor pe care le vor o ţine cooperatorii. O atenţie deosebi va fi acordată în următorii 4 ani a tofinanţării. În scurt timp, toa cooperativele vor elibera mijloace circulante împrumutate.

Sarcinile mari pe care le are coop raţia pot fi îndeplinite numai de c dre cu o bună pregătire profesiona şi cu o conştiinţă politică înaltă. I aceea, selecţionarea, promovarea repartizarea cadrelor, precum şi înv ţămîntul cooperatist au fost de asem nea în atenţia Congresului care a lu măsurile corespunzătoare.

Insufleţirea cu care a fost vota rezoluţia Congresului, importanţa de sebită a problemelor pe care le c prinde, ne îndreptăţesc să afirmă că sarcinile cooperaţiei vor fi înd plinite de cei peste 5.200.000 de co peratori.

Cînd controlul financiar lasă de dorit

Pînă nu de mult, Victor Prundeanu a fost casier la gospodăria agricolă de stat Laslea, raionul Sighişoara. Prin mîinile lui Prundeanu, au trecut mulţi bani de-ai gospodăriei. Uneori însă banii, avut al unităţii respective, „mai scăpau" şi prin buzunarele amintitului casier. Aşa s-a întîmplat odată, de două ori, de nouă ori, pînă cînd s-au adunat în punga casierului aproape 50.000 de lei.

Escrocul a putut să frusteze statul de o sumă aşa de importantă pentrucă nu a fost controlat în muncă cu seriozitate şi răspundere de cei în drept să facă acest lucru.

Anul trecut, Trustul Alimentaţiei Publice Locale al regiunii Stalin, conform înţelegerii cu gospodăria agricolă de stat, trebuia să ridice de la aceasta o oarecare cantitate de vin. Din anumite motive însă, Trustul a renunţat să mai ridice vinul, dînd dezlegare gospodăriei să-l valorifice celor interesaţi la preţurile stabilite de comerţul de stat. Această sarcină i-a revenit casierului Prundeanu, care a vîndut vinul, dar n-a vărsat banii la bancă în contul beneficiarului. A trecut o zi, două, luni de zile, şi Prundeanu nici gînd nu avea să depună la bancă, banii încasaţi pe vin. După o oarecare vreme T.A.P.L.-ul şi-a adus aminte de vinul de la Laslea. A întrebat dacă a fost vîndut şi ce se aude cu vărsarea banilor la bancă. Conducerea gospodăriei i-a îndrumat la casier pe toţi cei care veneau de la T.A.P.L. Acesta da din colţ în colţ şi amîna de la o zi la alta depunerea banilor. Intr-o bună zi, alte întrebări din partea Trustului în legătură cu depunerea banilor. Din nou amînări din partea casierului. In această vreme Prundeanu şi-a cumpărat un loc de casă. Abia atunci le-a venit în minte celor competenţi (cam tîrziu) să facă un control financiar la casieria gospodăriei de stat. Cu această ocazie s-a descoperit că cei 47.000 de lei rezultaţi din vînzarea vinului, au fost furaţi de casier.

Iată unde duce lipsa de interes faţă de executarea unui control permanent şi riguros asupra celor care gestionează averea unităţilor agricole socialiste.

Pentru ticăloşiile lui, escrocul Prundeanu a fost condamnat de justiţia populară la 17 ani închisoare şi la confiscarea averii. Vorba aceea, după faptă şi răsplată.

GH. BACIU

Felurite ŞTIRI

Pentru a da posibilitate unui număr cît mai mare de cetăţeni să participe la tragerea la sorţi — cu cîştiguri în bani şi obiecte — ale obligaţiunilor C.E.C. din 31 decembrie a.c., Casa de Economii şi Consemnaţiuni a prelungit termenul de procurare a obligaţiunilor C.E.C., fără diferenţă de preţ, cu 10 zile — pînă la 20 decembrie a.c. inclusiv.

★

La întreprinderea „Fructexport" din oraşul Focşani, se finisează o mare şi modernă secţie de îmbuteliere a vinului. Noua secţie care va fi dată în producţie în cursul anului viitor, va asigura îmbutelierea în decurs de 8 ore a 20.000 de sticle, precum şi depozitarea a circa 1.000.000 de sticle cu vin. Secţia va fi înzestrată cu un laborator modern de analiză, iar toate operaţiile de îmbuteliere vor fi automatizate.

★

De la începutul anului şi pînă în prezent, sectorul agricol cooperatist al regiunii Craiova a crescut cu 33.617 familii care au adus în unităţile cooperatiste suprafaţa de peste 78.000 de hectare. Numai în ultima lună s-au înscris în unităţile agricole cooperatiste aproape 3.000 de familii de ţărani muncitori.

★

La 12 decembrie în regiunea Galaţi a început Festivalul filmului la sate care se va desfăşura pînă la 31 martie 1959. In afara unui mare număr de filme artistice, în acest interval, la cinematografele săteşti vor fi prezentate filme documentare despre creşterea viţelor, combaterea eroziunii solului, lucrările în vii şi livezi, irigarea culturilor etc.

La Facultatea de îmbunătăţiri fu ciare şi organizarea teritoriului ag col din Galaţi, a avut loc zilele t cute o sesiune ştiinţifică la care s- prezentat referate privind aspecte a dezvoltării agriculturii regiunii. T odată s-a sărbătorit împlinirea un deceniu de activitate a acestei fac tăţi.

★

Colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăra muncitori cu gospodărie individua din raionul Rîmnicu Sărat, au livr în întregime cantităţile de porumb floarea-soarelui contractate în ac an cu statul. In acelaşi timp ei vîndut peste prevederile contractua însemnate cantităţi de floarea-soa lui.

★

Pînă acum, gospodăriile colecti din raionul Brăila, au încheiat co tracte cu statul pentru a livra în an 1959, peste 6.900 de tone de cerea Gospodăria colectivă din Movila M reşti, de pildă, a încheiat contrac pentru 190 de tone de grîu, 310 to de porumb, 30 de tone de floare soarelui şi 20 de tone de orzoaică.

★

Gospodăriile colective din regiun Constanţa, au dezvoltat mult, în ul mii ani, sectorul piscicol. In preze există în regiune aproape 100 de b găzi piscicole ale gospodăriilor cole tive, care dispun de mari suprafe de bălţi şi lacuri. Prin înfiinţarea cestor brigăzi, producţia de peşte regiunii a crescut cu aproximativ la sută.

★

Zilele acestea a luat sfîrşit camp nia de împăduriri. Pe terenurile fo stiere şi pe cele degradate, s-au făc în primăvara şi toamna acestui împăduriri pe o suprafaţă de 60.2 de hectare.

★

Gospodăria colectivă din comu Ostrov, regiunea Constanţa, a ob nut anul acesta venituri ce trec 3.490.000 de lei. Venituri de aproa 1.600.000 lei au realizat şi colecti ştii din Sarichioi. Veniturile lor provenit îndeosebi din sectoarele ticol şi piscicol.

DIN NEMĂRGINITA DRAGOSTE pentru ARTĂ

In anii noştri, anii puterii democrat-populare, întrecerile artiştilor amatori au devenit sărbători tradiţionale, expresie a uriaşei revoluţii culturale care scoate la lumină pe scena improvizată a unei şcoli de cătun, în intimitatea plăcută a unui colţ roşu sau în scena încăpătoare şi bogată a unui cămin cultural noi şi noi talente izvorite din popor, legate trup şi suflet de năzuinţele şi munca acestuia.

După luni de muncă şi valoroase întreceri premergătoare, festivalul bienal al teatrului de amatori „I. L. Caragiale" a ajuns în faza sa finală, îndeplinindu-şi cu succes scopul propus: educarea cultural-artistică a unui număr cît mai mare de oameni ai muncii.

La examenul final au ajuns 17 echipe de teatru, 7 echipe de teatru de păpuşi şi 17 recitatori, povestitori şi cititori artistici. Dar pentru a desemna pe aceşti finalişti s-au întrecut în întreaga ţară 5.500 de colective de teatru cu aproximativ 100.000 de interpreţi, 250 de teatre de păpuşi şi peste 3.000 de recitatori, povestitori şi cititori artistici.

La spectacolele lor au asistat peste 3.500.000 de spectatori.

Cine sînt cei care s-au întrecut în această grandioasă manifestare a artei teatrale? Artişti amatori, de la căminele culturale săteşti, de pe lîngă casele raionale de cultură — muncitori, ţărani muncitori şi intelectuali — femei şi bărbaţi, tineri şi bătrîni, însufleţiţi cu toţii de aceeaşi nemărginită dragoste pentru artă.

Ştiţi cu toţii sau vă închipuiţi zumzetul ce stăruie în holul unui teatru înainte de începerea spectacolului.

Dar v-aţi întrebat vreodată ce se întîmplă acolo... pe scenă, cu cîteva minute numai înainte de ridicarea cortinei? V-aţi întrebat oare ce sînt actorii, cei care peste cîteva clipe vor apărea în faţa dumneavoastră şi vă vor face să trăiţi alături de ei bucuria sau tristeţea, să iubiţi sau să uriţi?

Luni 8 decembrie, la ora 9 dimineaţa, în sala Teatrului Tineretului, spectatorii se instalau tihniţi în fotoliile pluşate, confortabile. Plutea peste sală un murmur uşor, nedefinit.

Pe scena cu decorurile minuţios fixate, în spatele cortinei grele de pluş cenuşiu, 7 oameni aşteptau cu emoţie, cu inima strînsă de grijă să bată gongul. Dar de odată, în scenă a păşit calm, zîmbind prietenos, un bătrîn cu părul alb ca neaua:

— Ei, sînteţi gata? Curaj, dragii mei. Eu vă urez din toată inima, succes!

A mai zîmbit o dată cald, încurajator, cu ochii luminaţi de dragoste părintească. Apoi bătrînul a ieşit din scenă.

Artistul poporului Costache Antoniu le dăduse, prin cuvintele sale prieteneoase, cea mai puternică încurajare pe care puteau s-o primească în acel moment emoţionant întovărăşiţii din satul Izvor, raionul Roman, acum interpreţii piesei „Bucuroşi de oaspeţi" cu care începea oficial finala Festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale".

Cînd ultima replică a comediei „Bucuroşi de oaspeţi" a fost rostită sala a răspuns, din nou, printr-un torent de aplauze.

Emoţionaţi, nădăjduiţi, obosiţi, dar cu privirile strălucind de bucurie, au venit în faţa scenei interpreţii. Averescu Gh., Areanu Nic., Atofasiei Alex., membri în Comitetul de conducere al întovărăşirii „Calea spre socialism" din satul Izvor, întovărăşitele Valeria Areanu şi Pietraru Maria, bătrînul învăţător Const. Toia şi fiica lui Nicoleta Toia, instructoarea acestei formaţii, sufletul ei.

Şi aplauzele acelea care nu se mai terminau reprezentau o sinceră răsplată a talentului, a muncii şi perseverenţei acestor valoroşi interpreţi.

*

„Tîrgul inimilor" este o piesă destul de grea, pretenţioasă. Eroii ei trăiesc un moment culminant, dramatic. In sat se înfiinţează gospodăria colectivă şi destinele unora sînt destul de încîlcite. Gheorghe vrea să intre în colectivă dar pămîntul ce i s-ar cuveni, nu-l stăpîneşte el ci socrul său. De aici o seamă de certuri, de înfruntări între personaje. Mă uit în jurul meu, cercetez cu ochii sala. Publicul e electrizat de desfăşurarea acţiunii, de trăirea adîncă a personajelor, urmărind fiecare replică fiecare gest cu respiraţia întretăiată.

Este fără putinţă de tăgadă un succes răsunător în această seară. Şi iată că nu mă înşel: replicile lui Bica Victoria şi ale lui Mihai Dragomir stîrnesc acum aplauzele sălii.

Cînd cortina a căzut succesul spectacolului căminului cultural din comuna Armeniş, raionul Caransebeş, era de acum consfinţit. Spectatorii îşi dăduseră calificativul. Dar juriul?

I-am găsit pe interpreţi în cabinele pentru actori.

Fetele aveau ochii înnouraţi, iar obrajii ardeau ca para. Gravi, tăcuţi, de parcă piesa le răpise tot graiul ce-l mai aveau, Miculescu David şi Sandu Dumitru trăgeau deznădăjduiţi să-şi scoată mustăţile şi bărbile false.

Mihai Dragomir şi Petru Dragomir îşi ştergeau cu prosoapele machiajul.

— Cine sînteţi, tovarăşi? Cu ce vă ocupaţi? (Imi dau seama imediat că ar fi trebuit mai întîi să-i felicit, dar nici eu nu mai ştiam ce sentimente mă încercau în acel moment).

— Apăi de unde să fim? Din Armeniş. Şi sîntem cu toţii ţărani întovărăşiţi.

★

Echipa de teatru din comuna Budişteni, raionul Topoloveni avea de apărat acum, la această finală, două lucruri: în primul rînd titlul de „laureată" a celui de-al 4-lea concurs republican şi apoi prestigiul sărbătoririi unui deceniu de activitate. Din această perspectivă cei din Budişteni trebuiau să... joace totul pe o singură carte. Şi au jucat atît de bine piesa „Nemaipomenita furtună" de Mihail Davidoglu încît au obţinut şi în acest an locul întîi pe ţară în întrecerea căminelor culturale şi titlul de „laureaţi" ai festivalului. Este un succes pentru care inimoşii şi talentaţii învăţători din Budişteni merită toate felicitările. Cît priveşte sărbătorirea, de aceasta vor avea grijă sătenii din Budişteni, care în aceste zile sînt mîndri de cinstea ce i s-a făcut căminului lor cultural.

★

Cum era şi de aşteptat la întrecere au participat şi echipe care şi-au prezentat spectacolele în limba ucraineană, germană sau maghiară, limbile materne.

Bicalatul este o comună măruntă de la izvoarele Crişului Repede. Deci de prin părţile Huedinului. Astăzi, comuna este complet cooperativizată dar munca aceasta nu a fost de loc uşoară. Echipa de teatru a pus şi ea umărul. Piesa „Valea dantelată" a scriitorului Kormos Gyula a constituit mijlocul lor propagandistic căci piesa — au venit cu ea chiar şi la Bucureşti — nu înfăţişează altceva decît străduinţele pentru înfiinţarea unei întovărăşiri. Kelemen András, cel mai vechi membru al echipei îmi spune: „Zilele trecute cînd ne pregătisem să plecăm la Bucureşti, satul întreg s-a adunat la căminul cultural şi ne-a urat drum bun. Cred că vă închipuiţi ce bucurie va fi la noi în sat cînd se va auzi că la întrecerea cu cele mai bune echipe din ţară am obţinut premiul al treilea".

★

N-aş vrea să închei aceste prime însemnări despre marea sărbătoare a teatrului de amatori, fără a vă comunica şi rezultatele celor despre care am vorbit. Harnicii întovărăşiţi din Armeniş, raionul Caransebeş, au fost răsplătiţi de juriul cu premiul al doilea în valoare de 4.000 de lei şi Medalia de argint. Prietenii lor întru muncă şi artă din comuna Izvor, regiunea Bacău, au fost distinşi cu premiul al treilea în valoare de 2.000 de lei şi Medalia de bronz. Şi nu uitaţi faptul că numeroşi membri ai acestor formaţii au primit premii speciale pentru munca şi remarcabilul lor talent actoricesc.

LUCIAN CURSARU

Iată o scenă din piesa „Nemaipomenita furtună" de Mihail Davidoglu. Interpreţii sînt artişti amatori ai căminului cultural din comuna Budişteni, regiunea Piteşti, care au fost distinşi şi în acest an cu Premiul I, Medalia de Aur şi titlul de Laureaţi ai Festivalului bienal „I. L. Caragiale".

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

Maşini sau fier vechi?

Sub titlul de mai sus într-un nu măr al ziarului nostru a fost publ cată o notă în care se arăta că grădina parcului din oraşul Tecu erau lăsate în părăsire unele sem nători, o combină, o batoză şi al maşini agricole ale gospodăriei stat Ţigăneşti, ce fuseseră expuse expoziţia agricolă organizată în ace oraş.

Răspunzîndu-ne, Trustul region gostat Galaţi ne anunţă că cele ar tate în ziar s-au dovedit a fi jus şi că imediat după apariţia acest material în ziar, maşinile şi unelte agricole au fost ridicate.

Pentru neglijenţă şi nepăsare fa de bunul obştesc, directorul şi mec nicul şef al gospodăriei de stat Ţig neşti au fost sancţionaţi.

CIFRE ȘI FAPTE din unitățile agricole cooperatiste

● Recoltele mari de grîu și porumb obținute de colectiviști și întovărășiți în acest an (cu peste 400—600 kg mai mult la ha, față de individuali), au determinat numeroase familii de țărani muncitori să pășească pe calea belșugului. Astfel în ultimul timp în raionul Bistrița, regiunea Cluj, au luat ființă noi întovărășiri. In comuna Dordea, de exemplu, țăranii muncitori și-au unit 48 ha pămînt într-o întovărășire agricolă, iar în comuna Sicu 42 familii cu 42 ha au inaugurat de curînd o nouă întovărășire. De remarcat că în ambele întovărășiri, țăranii muncitori au intrat cu tot pămîntul.

JEICAN IOAN
corespondent

● Atelierul de împletituri din nuiele de salcie aduce gospodăriei colective din Mîndruloc, raionul Arad, însemnate venituri. Pentru aceasta colectiviști ca Dimitrie și Ioana Paulișan, Constantin Contraș și alții au trecut la confecționarea unor obiecte de uz casnic. Astfel zilnic se lucrează peste 50 de coșuri care sînt valorificate prin cooperație.

● In acest an, colectiviștii din Ziduri, regiunea Ploești, au cultivat cu sfeclă de zahăr 40 ha. Arătura adîncă de toamnă, terenul bine îngrășat, lucrările de întreținere făcute la timp și de bună calitate, au făcut ca harnicii colectiviști din Ziduri să obțină în medie 30.000 kg sfeclă de zahăr la ha. Lucrînd mai conștiincios echipa lui Nicu Morgan a obținut o cantitate de 37.000 kg la ha. Atît veniturile mari în bani, cît și însemnatele cantități de zahăr și borhot i-a determinat pe colectiviști ca în anul 1959 să mărească suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr pînă la 100 de ha, din care 10 vor fi irigate.

Noi ogoare unite

O întovărășire pomicolă

Dacă iași la dreapta albia lată a Oltului și o cotești spre Gălvăia, șoseaua urcă pieptiș către comuna Olteanca. Dealurile încărcate cu vii și livezi te însoțesc pînă hăt departe. Am ajuns la Olteanca odată cu căderea serii.

Pe aici pămîntul e cam zgîrcit și numai o muncă temeinică îl face să rodească din plin. Fiecare pom și fiecare butuc de viță plantat pe dealurile de la Olteanca sînt rezultatul muncii dîrze a omului.

Oamenii de aici s-au convins și ei că pămînturile unite dau roade mai bogate. Această convingere i-a fost întărită de faptul că în raion oamenii cu pămînt puțin, ca și ei, cum sînt colectiviștii de la Sutești și alții, au obținut recolte bogate și venituri mari. Așa că un număr de 27 țărani muncitori, ca Roman Victor, Nițuică Victor, Popa N. Pavel, Roman C. Gheorghe și alții, și-au unit aici fîșiile lor de pămînt, totalizînd o suprafață de peste 16 ha teren.

Dornici de a face un lucru bun imediat după înființarea întovărășirii, membrii acesteia sub îndrumarea ing. Doschevici de la secția agricolă a raionului Drăgășani, au trecut la lucru. Pichetind o parte din teren, întovărășiții au săpat gropi pentru plantarea a 2,50 ha cu meri din soiurile Ionathan și Parmen auriu, precum și 4,50 ha cu pruni. Acum cîtva timp, noii întovărășiți aveau gata peste 1.500 de gropi și erau în așteptarea pomilor ce le-au fost repartizați contra-cost prin secția agricolă a raionului Drăgășani.

Președintele întovărășirii, tov. Nițuică Victor, spunea:

— Noi sîntem hotărîți ca aceste terenuri puțin productive — pînă acum, să le transformăm în adevărate grădini de pomi roditori. De aceea ne-am unit în întovărășirea pomicolă.

„Infrățirea"

Așa se numește întovărășirea agricolă ce a luat ființă zilele acestea în comuna Grădiștea, raionul Vidra. 23 familii de țărani muncitori, convingîndu-se că munca în comun aduce roade bogate, și-au unit un număr de 27 de hectare de teren arabil.

Tov. Nicolae Zamfir, care a fost ales ca președinte al acestei întovărășiri, a arătat că de-acum înainte cei 23 de țărani muncitori, intrați în întovărășire, nu vor mai păgubi cîte 300—400—500 kg grîu și porumb la ha. Spunea acest lucru ca unul ce văzuse în fiecare an că țăranii muncitori, membrii celor două întovărășiri mai vechi din Grădiștea, obținuseră aceste sporuri de recoltă, față de ei care își munceau atunci pămîntul de unul singur.

„Vă primim cu drag..."

Nu au trecut decît doi ani de la înființarea gospodăriei colective din comuna Gostinu, raionul Giurgiu. In acest timp, gospodăria s-a întărit, iar veniturile colectiviștilor s-au mărit. Ea are acum autocamion, și-a construit două grajduri, un saivan, o maternitate pentru scroafe, o magazie cu o capacitate de zece vagoane de grîu, un pătul pentru zece vagoane de porumb, un atelier de tîmplărie; are peste 500 de oi, 200 porci, 17 vaci cu lapte, 12 mînzați, fermă piscicolă, care aduce venituri însemnate. Anul acesta colectiviștii vor primi pentru fiecare zi-muncă cîte 4 kg porumb, 3 kg grîu, 0,30 kg lînă, 0,200 kg pește, 0,20 kg brînză, precum și însemnate cantități de ceapă, cartofi, fasole, floarea-soarelui și cîte 10 lei.

Toate aceste realizări ale colectiviștilor din Gostinu au atras atenția multor țărani muncitori cu gospodării individuale. Așa că, numai în această toamnă, un număr de 16 familii au cerut să fie primite în gospodăria colectivă din această comună. Strînși în adunarea generală, colectiviștii au aprobat în unanimitate: „Vă primim cu drag în familia noastră a colectiviștilor".

ION GHEORGHIU

Notă

Unii cultivă porumbul, alții cresc porcii

Gara comunei dobrogene Nicolae Bălcescu cunoaște o animație deosebită. Acum aici se încarcă zilnic tot atîtea vagoane cîte se descarcă într-un oraș de mărime medie. Numai gospodăria agricolă de stat din Runcu încarcă cu porumb 340 de vagoane. Cantități asemănătoare încarcă în aceeași gară și gospodăriile de stat din comunele Vlad Țepeș, Dorobanțu, Stupina.

Mii de vagoane de porumb sînt transportate cale de sute de kilometri. De la furnizor la beneficiar porumbul este mînuit de 4 ori: în gospodăria care-l livrează, la încărcarea în vagoane, la descărcare în gara de destinație și, în sfîrșit, la unitatea consumatoare. Eu am văzut ce se întîmplă la una din aceste mînuiri: încărcarea în vagoane. Mai întîi porumbul este azvîrlit din camioane pe rampă, pe jos, printre linii. După aceea este pus în coșuri și urcat în vagoane. Pe rampa rămîne un strat gros de boabe de porumb. Deși gospodăria de stat Runcu livrase doar 50 de vagoane din cele 340 cîte avea în plan, pe rampă, stratul de boabe era deja gros de o palmă. Erau acolo mii de kg de boabe. Alături de G.A.S. Runcu descarcă porumb gospodăria din Dorobanțu. Ea nu făcea atîta risipă. Aducea porumbul știuleți în saci. Pusul porumbului știuleți în saci și descărcarea în vagoane e anevoioasă, cere folosirea multor brațe de muncă.

Stînd de vorbă cu tovarășii din cele 4 gospodării, am aflat că, deși fiecare recoltează anual mii de tone de porumb, nici una din ele nu crește porci și păsări. Porumbul este, de aceea, transportat în alte gospodării de stat care au crescătorii și îngrășătorii.

In această situație sînt, după cum am aflat mai tîrziu de la Trustul regional, și alte gospodării de stat dobrogene. Ele produc porumbul și-l trimit unităților cu îngrășătorii. Cele 4 mînuiri ale porumbului costă cam tot atît cît și întreținerea culturii.

La aceasta se adaugă costul transportului pe calea ferată și risipa de boabe despre care am mai amintit. Ocazional la scumpirea porumbului contribuie și locațiile: nu totdeauna vagoanele sînt încărcate și descărcate la timp.

Dacă crescătoriile și îngrășătoriile de porci ar fi fost în gospodăriile producătoare de porumb toate aceste cheltuieli ar fi fost evitate. In procesul de producție porumbul ar fi intrat la o valoare mult mai mică, contribuind la obținerea cărnii la un preț de cost scăzut.

Un kilogram de carne se obține prin consumul a 4—5 kg de porumb. Aceasta înseamnă că-i mai convenabil să transporți carnea decît porumbul: volumul transporturilor se reduce de 4—5 ori.

Consider că Departamentul Gostat are datoria să ia în discuție problema creării de crescătorii și îngrășătorii în unitățile producătoare de porumb. Nu-i în folosul nimănui să creștem porcii în regiunea Baia Mare iar porumbul să-l cultivăm în regiunea Constanța.

M. HOBIȚAN

Putem obține la sfecla de zahăr producții sporite și constante

Dr. GH. OLTEANU
I.C.A.R.-București

Una din principalele sarcini trasate la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, este mărirea considerabilă a producției de zahăr, astfel încît, în anul 1964 să se ajungă la un consum de 20 kg pe cap de locuitor și să se dispună în același timp de însemnate cantități pentru export.

Realizarea acestei sarcini depinde în foarte mare măsură de sporirea cantitativă și calitativă a producției medii de sfeclă de zahăr, care trebuie să ajungă în următorii 2—3 ani la cel puțin 20.000 kg la hectar.

Clima și solul țării noastre sînt în general prielnice sfeclei de zahăr. Condițiile naturale favorabile și mai ales sprijinul substanțial acordat cultivatorilor de către stat — prețuri de contractare avantajoase, îngrășăminte, semințe selecționate etc. — au făcut ca suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr să se mărească an de an, ajungînd de la 25.600 de ha cît a fost media în perioada 1934—1938, la 132.700 ha în perioada 1954—1958. Pe măsura dezvoltării sectorului socialist din agricultură și înzestrării lui cu utilaj perfecționat, îngrășăminte, semințe etc., au crescut și producțiile medii la hectar. Numeroase unități agricole de stat și cooperatiste din diferite regiuni ale țării, au obținut în 1957 recolte sporite la cultura sfeclei de zahăr, așa după cum se poate vedea din datele de mai jos:

DENUMIREA UNITĂȚII	RAIONUL	REGIUNEA	SUPRAFAȚA CULTIV. ha	PRODUCȚIA MEDIE Kg/ha
G.A.C. „PUTINEIU"	GIURGIU	BUCUREȘTI	4	25.000
ÎNTOV. „T. VLADIMIRESCU"	"	"	10	38.236
G.A.C. „16 FEBRUARIE"	MIZIL	PLOEȘTI	24	29.800
G.A.C. „COCHIRLENI"	FETEȘTI	CONSTANȚA	50	20.000
G.A.C. „BRAZDA NOUĂ"	"	"	50	30.000
ÎNTOV. „7 NOEMBRIE"	SECUIENI	BACĂU	42	21.139
G.A.C. „ILIE PINTILIE"	TG. FRUMOS	IAȘI	10	20.300
ÎNTOV. „FILIMON SÎRBU"	TRUȘEȘTI	SUCEAVA	12	25.424
G.A.C. „LUPTA PENTRU PACE"	BOTOȘANI	"	10	25.000
G.A.C. „VICTORIA"	JIMBOLIA	TIMIȘOARA	131	37.216
G.A.C. „1 IUNIE"	JIMBOLIA	"	41,5	36.997
G.A.C. „DRAPELUL ROȘU"	SALONTA	ORADEA	64	39.108
ÎNTOV. „6 MARTIE"	CRIȘ	"	156	35.126
G.A.C. „ÎNAINTE"	CAREI	BAIA MARE	50	31.022

Recolte bune de sfeclă de zahăr au fost obținute și în anul acesta cu toate condițiile climatice nefavorabile. Gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, a scos în medie pe 159 ha cîte 38.050 kg la ha, întovărășirea agricolă din comuna Ziduri, regiunea Ploești, 30.000 kg la ha. Sfecla de zahăr s-a dovedit a fi pentru cei ce o cultivă cu pricepere, un izvor însemnat de venituri bănești. Este de ajuns în această privință exemplul colectiviștilor din comuna Biled, regiunea Timișoara, care au obținut anul acesta în schimbul recoltei bogate de sfeclă predată statului, 1.100.000 lei și 3 vagoane de zahăr.

★

Producția medie de sfeclă de zahăr obținută pe țară s-a menținut însă în ultimii ani scăzută, sub nivelul posibilităților și cerințelor crescînde ale economiei noastre naționale.

Incepînd din anul viitor, putem și trebuie să facem o cotitură în privința sporirii producției la cultura sfeclei de zahăr. Una din măsurile principale recomandate în acest scop, este cultivarea sfeclei în condiții naturale cît mai prielnice. Astfel această cultură trebuie concentrată în Ardeal, jumătatea de nord a Moldovei și în parte, în vestul țării. In rest sfecla întîlnește condiții mai puțin prielnice. In schimb, în această parte a țării solurile sînt mai bogate și capabile să dea producții sporite dacă se aplică rațional măsurile agrotehnice necesare înmagazinării și păstrării unei cantități cît mai mari de umezeală. Pentru a se obține recolte cît mai sporite, este necesar ca pînă în primăvara anului 1959 să se termine zonarea sfeclei de zahăr în raioanele cele mai favorabile, cu tradiție în cultura acestei plante, avîndu-se totodată în vedere să se concentreze producția sfeclei îndeosebi în jurul fabricilor de zahăr.

★

O altă măsură importantă pentru sporirea producției de sfeclă de zahăr, este folosirea unei semințe de bună calitate din soiuri productive și rezistente la boli. În această direcție, s-a făcut un însemnat pas înainte, reușindu-se să se producă în țară sămînța necesară fără să mai fie nevoie de import. Pe viitor grija noastră trebuie îndreptată spre producerea semințelor de sfeclă în cele mai bune condiții. In ce privește soiurile de sfeclă, s-a reușit în ultimii ani să se creeze în țară soiuri superioare celor străine. In prezent oamenii de știință și cercetătorii lucrează la producerea seminței elite și industriale, hibridînd linii obișnuite cu linii poliploide (cu un număr mai mare de cromozomi, care s-au dovedit mai productive) prin diferite mijloace: semănatul în timpul verii și lăsarea plantelor pe locul de vegetație peste iarnă, ș.a.m.d. Aceste lucrări se cer însă intensificate.

Trebuie dată atenție mai mare și producerii semințelor monogerme, obținute fie prin lucrări de ameliorare, fie prin sfărîmarea glomerulelor. Prin folosirea seminței monogerme se reduc cheltuielile de muncă la unitatea de suprafață ne mai fiind nevoie de răritul sfeclei, deoarece din sămînța monogermă răsare o singură plantă. Practica agricolă a demonstrat că actualele soiuri de sfeclă de zahăr aflate în cultură sînt capabile să producă în condițiile aplicării unei agrotehnici corespunzătoare pînă la 80.000 kg rădăcini la ha și să acumuleze un conținut mare de zahăr. Asupra acestor soiuri trebuie acționat în sensul sporirii însușirii lor de a produce o cantitate mai mare de rădăcini la hectar.

★

Obținerea unei producții medii de sfeclă de zahăr sporite și constante nu este posibilă fără aplicarea măsurilor agrotehnice corespunzătoare. Chiar dacă sfecla se cultivă într-o zonă foarte favorabilă, este necesar să se dea mare atenție alegerii terenurilor, în special celor aluvionare. Sfecla trebuie cultivată într-un asolament rațional, după leguminoase, cereale, și chiar prășitoare care au fost însă gunoite. De asemenea, este necesar ca terenul respectiv să fi fost dezmiriștit și arat adînc cel mai tîrziu la 1 septembrie. Practic s-a dovedit că în teren dezmiriștit și arat adînc de timpuriu, sfecla a produs cu pînă la 9000 kg la ha mai mult decît în cazul cînd arătura a fost făcută tîrziu în noiembrie. Pentru cultura sfeclei trebuie să se renunțe la arătura de primăvară, deoarece în felul acesta se pierde multă umezeală din pămînt și se întîrzie cu semănatul. Avînd în vedere aceste dezavantaje, este recomandabil ca acum pe timpul iernii să fie arate adînc — în zilele cînd timpul și solul permit — toate terenurile ce vor fi însămînțate în primăvară cu sfeclă de zahăr.

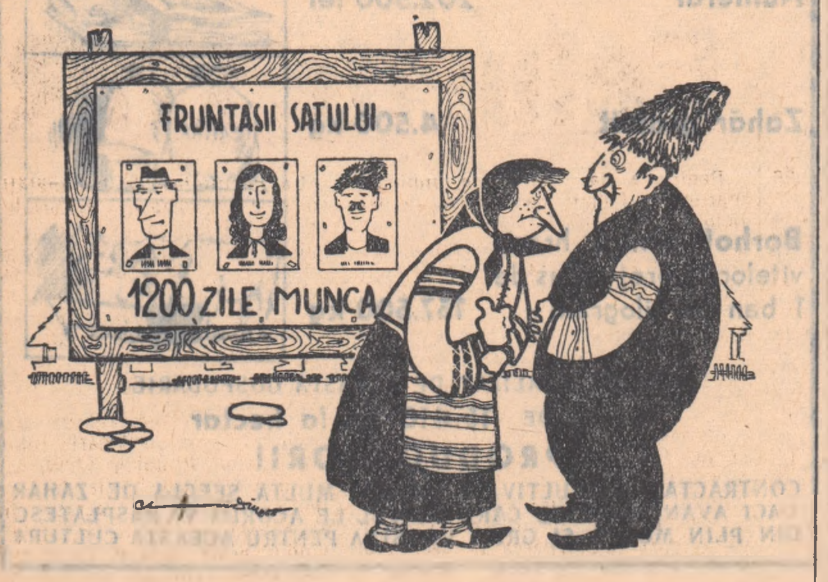
Nu se poate ajunge la o sporire considerabilă a producției de sfeclă de zahăr, fără folosirea rațională și în măsură cît mai mare a îngrășămintelor organice și minerale. Se recomandă să se aplice 25-30 de tone la ha gunoi de grajd sau 20 tone la ha gunoi plus 300 kg la ha azotat de amoniu, 400 kg la ha superfosfat și 200 kg la ha sare potasică. Gunoiul se aplică toamna sau primăvara; în acest din urmă caz se folosește numai gunoiul putred care se poate încorpora terenului fără arătură. Ingrășămintele minerale se aplică toamna sau primăvara. Intreaga cantitate de sare potasică, 70 la sută din superfosfat și 30 la sută din azotat se dau înainte de semănat, iar restul în timpul vegetației la prașila a doua și a treia. Este de asemenea recomandabil să se aplice în rînduri, în timpul semănatului, superfosfatul care grăbește răsărirea plantelor și sporește producția cu pînă la 4000 de kg la ha. Pentru semănatul sfeclei, terenul trebuie pregătit bine imediat ce se poate lucra, folosindu-se cultivatorul, polidiscul sau prășitoarea urmată de grapă, sau numai grapa.

O cale însemnată pentru mărirea recoltei de sfeclă, este și iarovizarea semințelor; în felul acesta producția poate crește pînă la 8.000 kg la ha.

Agrotehnica recomandă ca semănatul sfeclei să se facă paralel cu pregătirea terenului. Se recomandă de asemenea cultivatorilor de sfeclă să folosească cu încredere îngrășămintele bacteriene, datorită cărora producția poate spori fără cheltuieli pînă la 6.000 kg la ha. După semănat este bine să se folosească tăvălugul urmat de grapa de mărăcini.

Pe lîngă cele arătate, nu trebuie uitată o măsură deosebit de importantă și anume: irigarea sfeclei, folosindu-se în acest scop mijloacele locale cele mai economice. Prin irigare, producția sfeclei poate crește de 3-4 ori comparativ cu cea neirigată.

ZILE ȘI „ZILIȘOARE"

CHIABURII: ...Și uite așa ne mănîncă ăștia „zilișoarele" noastre
Desen de N. CLAUDIU

Recolte bogate în întovărășire

Dintre nenumăratele întovărășiri agricole care au executat muncile în comun și au aplicat cu grijă regulile agrotehnice, obținînd recolte bogate, se numără și întovărășirea agricolă „Progresul" din Mîndra, raionul Sibiu.

La grîu de pildă, întovărășiții din acest sat au obținut în medie 2.133 kg la hectar, la sfecla de zahăr ei au scos în medie, o producție de 27.763 kg, la porumb 3.000 kg știuleți la hectar, iar la cartofi 15.000 kg la hectar.

Dacă cineva întreabă pe întovărășiții din satul Mîndra cum au muncit de au obținut aceste recolte bogate, ei spun, pe bună dreptate, că rezultatele muncii lor în comun, cu ajutorul S.M.T.-ului, se datoresc și priceperii cu care ei au aplicat regulile agrotehnice. La grîu bunăoară, au făcut arături cu tractorul, au însămînțat la timpul optim după sfaturile tehnicienilor, folosind sămînță selecționată și tratată, au făcut, de asemenea, în primăvară plivitul la timp, iar recoltatul l-au executat cînd lanul de grîu era în pîrgă. La culturile prășitoare terenul a fost pregătit din toamnă, iar prașilele repetate au fost executate la timp.

Recoltele bogate obținute în întovărășirea agricolă din satul Mîndra demonstrează în primul rînd că munca în comun, pe tarlale unite în tarlale mari, este aducătoare de mari venituri. Dar nu trebuie uitat un lucru și anume, că întovărășiții din acest sat sînt oameni cu multă tragere de inimă și pricepere gospodărească, al căror exemplu trebuie urmat de toți țăranii întovărășiți.

Asigurarea pieselor de schimb — problema nr. 1

(Urmare din pag. 1)

provizionare se găsesc foarte greu o serie de piese de schimb importante cum sînt: cuzineți palier și de bielă, cămăși cilindru pentru tractor UTOS-26, ambielaje, roți dințate, axe canelate etc? Cercetînd datele cu privire la piesele de schimb ce s-au consumat în acest an, se poate constata că, de pildă, S.M.T.-urile din multe regiuni au solicitat bazelor de aprovizionare o cantitate cu mult mai mare de piese de schimb decît cea planificată. Numai pînă la 1 noiembrie, S.M.T.-urile din regiunile București, Constanța și Galați, din cauză că mecanizatorii nu au executat cu grijă întreținerile tehnice la tractoare, au consumat întreaga cotă de piese de schimb ce li s-au repartizat pentru anul în curs, solicitînd și numeroase repere în plus, peste această cotă. S.M.T.-urile din regiunea București, de exemplu, au consumat în plus, peste 700 de cuzineți de etanșare și 1.000 garnituri de chiulase pentru tractor K.D., cele din regiunea Constanța peste 1.000 cuzineți și 2.400 de garnituri de chiulasă în plus, cele din Galați peste 400 cuzineți și 2.000 de garnituri de chiulasă. Cît de mult încarcă prețul de cost al hantrului aceste consumuri de piese nejustificate, se poate vedea din faptul că numai bujiile consumate în acest an în plus, în toate S.M.T.-urile din țară, reprezintă suma de 1.200.000 lei, iar osiile de cărucior — 1.432.000 lei.

Nu e mai puțin adevărat că în afara consumului exagerat de piese, la lipsa unor repere din bazele de aprovizionare a mai contribuit și faptul că unele centre mecanice nu și-au îndeplinit nici pînă acum planul de livrare deși ne apropiem de sfîrșitul anului.

Astfel, C.M. Otopeni mai trebuie să livreze încă 17.000 de bolțuri piston pentru tractor K.D., C.M. Carei încă 1.100 cartere-motoraș de pornire pentru K.D., C.M. Constanța 6.000 bucșe de cuplare, C.M. Galați 3.000 cămăși cilindru IAR, C.M. Roșiori cîte 200 bucăți din 10 repere de la cutia de viteză de la tractorul UTOS.

Trebuie arătat că colectivele de muncă de la unele baze de aprovizionare se străduiesc să înlăture în bună măsură aceste lipsuri ținînd o strînsă legătură cu unitățile furnizoare, interesîndu-se de livrarea pieselor și anunțînd din timp S.M.T.-urile și gospodăriile de stat care solicită unele repere. Alte baze însă, ca cele din Ștefănești, regiunea Pitești, Iași sau Satu Mare, nu cunosc cu precizie situația comenzilor lor, nu urmăresc planul de livrare, ci așteaptă ca întreprinderile producătoare să le anunțe asupra executării și livrării pieselor de schimb. In sfîrșit, mai trebuie subliniat și faptul că numeroase piese de schimb necesare reparațiilor de tractoare din iarna aceasta n-au început încă să fie fabricate de către întreprinderile cu care Ministerul Agriculturii și Silviculturii are încheiate contracte de livrare.

Ce trebuie făcut pentru a se rezolva pe viitor lipsa unor piese de schimb importante ca cele arătate mai sus?

In iarna aceasta în scopul evitării consumului exagerat de repere în toate gospodăriile de stat și S.M.T.-uri să se desfășoare o temeinică muncă de instruire cu mecanizatorii, în scopul creșterii nivelului lor de cunoștințe, astfel ca întreținerea și buna exploatare a tractoarelor să constituie pe viitor una dintre cele mai de seamă preocupări ale lor.

Să se acorde toată atenția recondiționării pieselor de schimb recuperabile în atelierele proprii ale S.M.T.-urilor, gospodăriilor de stat și mai ales în centrele mecanice.

Centrele mecanice să fie obligate să-și respecte planul de fabricație a pieselor de schimb și să le livreze la vreme.

Bazele de aprovizionare să se intereseze permanent, în fiecare săptămînă, la unitățile furnizoare care este situația executării pieselor și să înștiințeze unitățile imediat ce le primesc.

Să fie impulsionată la întreprinderile industriale furnizoare, fabricarea pieselor de schimb de care încă se simte nevoie acută.

Astfel, vor fi create condiții bune ca reparația tractoarelor și mașinilor agricole să fie terminată la vreme, asigurîndu-se o bază trainică pentru mecanizarea muncilor din primăvara anului viitor.

Schimb de experiență

Zilele trecute, a avut loc la gospodăria agricolă colectivă din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea, un schimb de experiență la care au luat parte președinții celor 14 gospodării colective din raionul Săcueni, contabilii, tehnicienii agronomi, cîte 2-3 fruntași din fiecare unitate și delegate ale comisiilor de femei din comunele respective. Cu acest prilej, tov. Iosif Sadoroaie, președintele gospodăriei colective din Valea lui Mihai, a prezentat un referat în care a înfățișat munca și rezultatele obținute aici în cursul anului 1958. După aceea, cei prezenți au vizitat grajdurile, magaziile și celelalte construcții ale gospodăriei colective, ca și cîteva gospodării individuale ale colectiviștilor interesîndu-se asupra cîștigurilor obținute de aceștia.

Cu sprijinul secției agricole a raionului Săcueni astfel de schimburi de experiență vor fi organizate și la cîteva întovărășiri puternice din raion.

Al. ION

PENTRU CONSOLIDAREA GOSPODARIEI COLECTIVE

Avansurile bănești repetate — puternic stimulent în munca colectiviștilor

O condiție principală a consolidării economico-organizatorică a gospodăriei agricole colective și a ridicării nivelului de trai al colectiviștilor este creșterea continuă a avuției obștești.

Recoltele bogate de cereale și plante tehnice, veniturile bănești realizate din valorificarea acestor producții, precum și din acelea de la fermele de animale, grădina de legume și zarzavaturi etc, fac ca membrii gospodăriei respective să primească pentru zilele-muncă efectuate însemnate produse și bani. Interesul personal al colectiviștilor cere ca ei să facă nu numai cît mai multe zile-muncă, ci ca ziua-muncă să aibă o valoare cît mai mare, adică pentru fiecare zi-muncă să se repartizeze cît mai multe produse. Și de ce depinde aceasta? In primul rînd de cantitatea de produse și de mărirea veniturilor bănești pe care le obține gospodăria colectivă, iar aceasta depinde de munca colectiviștilor, de felul cum ei se vor strădui să folosească regulile agrotehnice, să dezvolte diferite ramuri de producție: creșterea animalelor, legumicultura, livezi, vii etc.

La gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din satul Dobreni, raionul Vidra, se dă o mare atenție creșterii valorii zilei-muncă. De aceea colectiviștii nu se mulțumesc cu norme prea mici, căci aceasta duce la risipă de zile-muncă, încetinește mersul înainte al gospodăriei și ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor.

Spre deosebire de alte gospodării, la gospodăria colectivă din Dobreni se face un plan de folosire chibzuită a zilelor-muncă, în care se prevede ca fiecare lucrare să fie făcută cu cheltuieli cît mai puține. In această gospodărie s-au luat măsuri ca aparatul administrativ să fie foarte mic. Aceasta este o măsură foarte bună. De ce? Pe măsură ce numărul de oameni care nu iau parte direct în producție este mai mare, colectiviștii vor fi lipsiți de brațele de muncă necesare pentru aplicarea regulilor agrotehnice care aduc sporuri de recoltă, pentru dezvoltarea diferitelor ramuri de producție etc. Rezultatul? Veniturile gospodăriei vor fi mai mici, iar valoarea zilei-muncă va scădea.

O deosebită însemnătate pentru mobilizarea colectiviștilor la muncă și pentru o justă retribuire a muncii o are buna organizare a evidenței cantității și calității muncii depuse de fiecare colectivist. Un lucru bun pe linia îmbunătățirii muncii în gospodăriile colective a fost făcut prin recomandările cuprinse în Hotărîrea Consiliului de Miniștri privitoare la calcularea zilelor-muncă în funcție de rezultatele finale ale muncii: randamentul la hectar și producția pe cap de animal obținută. Astfel, Hotărîrea recomandă ca la împărțirea veniturilor cuvenite membrilor, adunările generale să hotărască adăugarea sau scăderea de zile-muncă în raport cu producția medie obținută de către fiecare brigadă sau echipă. Brigăzile și echipele care au obținut producții mai mari primesc un plus de zile-muncă față de brigăzile și echipele care au obținut producții mai mici. La gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" acest sistem se aplică la culturile prășitoare și în sectorul zootehnic. Acest sistem al adăugărilor și scăderilor de zile-muncă a întărit cointeresarea materială a colectiviștilor în rezultatul muncii lor, contribuind astfel la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective. Experiența gospodăriei a arătat că dacă se folosește acest sistem — atît în ce privește adăugarea cît și scăderea de zile-muncă — se obțin rezultate de seamă în întărirea și înflorirea gospodăriei colective. Pentru aplicarea acestui sistem a fost necesar ca în gospodărie să se țină o strictă evidență a cheltuielilor de zile-muncă pe brigăzi, echipe și culturi, precum și a producției obținute de fiecare brigadă sau echipă.

In gospodăria colectivă din Dobreni, s-a dus o temeinică muncă în rîndul colectiviștilor ca ei să înțeleagă că dezvoltarea avutului obștesc și apărarea lui, este chezășia sporirii veniturilor lor. De aceea, organizația de bază și consiliul de conducere, cu sprijinul colectiviștilor, au studiat cu grijă posibilitățile pe care le are gospodăria de a dezvolta avutul obștesc, de a crea ramuri noi de producție, care în condițiile gospodăriei (apropierea acesteia de Capitală) să dea posibilități de valorificare zilnică a diferitelor produse, îndeosebi legume și produse animale în vederea obținerii de venituri bănești în tot cursul anului. Astfel, s-au dezvoltat creșterea animalelor și legumicultura. Gospodăria are acum 30 de vaci de lapte, 25 tineret bovin, 70 porci, din care 12 scroafe, 250 oi, 400 păsări. Producția anuală de lapte de fiecare vacă a ajuns la 3.000 litri, fiecare scroafă a dat în medie cîte 14 purcei, iar grădina de legume a adus importante venituri bănești. Ca urmare, colectiviștii au început să primească bani mai mulți la ziua-muncă, și nu numai o dată pe an, ci trimestrial și chiar mai des. Dacă în anul 1956 s-a repartizat 6 lei la ziua-muncă, iar în 1957 cîte 10 lei, în 1958 s-a repartizat, în afară de produse, cîte 15 lei la ziua-muncă.

Cu toate acestea, în anii trecuți, unii colectiviști mai lipseau de la muncă. Cînd s-au luat măsuri pentru ca ei să primească mai mulți bani și mai de multe ori în decursul anului lucrurile s-au schimbat. Incetul cu încetul, lipsurile au început să fie înlăturate, iar rezultatele să fie din ce în ce mai bune. A crescut producția. Gospodăria colectivă din Dobreni aduce pe piața Capitalei cantități tot mai mari de carne, legume, lapte etc. Creșterea producției și a veniturilor bănești a dus la creșterea valorii zilei-muncă, la sporirea avansurilor în bani. Anul acesta, bunăoară, aproape la 2 luni, colectiviștii au primit avansuri în bani. Ei văd astfel că muncind în gospodăria colectivă cîștigă mult mai mult decît ceilalți țărani muncitori care-și pierd zile întregi prin oraș cu legăturica cu cîteva ouă sau 3—4 kg lapte. Nu este deci de mirare că acum nici un colectivist nu mai lipsește de la muncă.

Veniturile bănești realizate de gospodărie sînt acum de peste 300.000 lei la 100 de hectare. Și de unde provin aceste venituri? Colectiviștii s-au convins că e în avantajul lor să contracteze cu statul cît mai multe produse. In ultimii ani au contractat cu statul toate surplusurile de produse. In afară de prețurile ferme, avantajoase, statul plătește arvune ceea ce înlesnește gospodăriei colective să repartizeze avansuri în bani.

Anul trecut, gospodăria colectivă din Dobreni a vîndut statului la 100 hectare teren: 19.000 kg cereale, 89.000 kg legume, 7.000 kg carne, 35.000 litri lapte, 435 kg brînză, 166 kg lînă. Din veniturile realizate a restituit împrumuturile luate de la bancă pentru cumpărarea de animale, materiale de construcție etc, apoi, o parte a fost destinată fondului de bază pentru dezvoltarea producției, iar o sumă importantă a fost repartizată colectiviștilor, revenind cîte 10 lei la ziua-muncă. In acest an gospodăria a vîndut statului la 100 ha teren 36.000 kg cereale, 41.000 litri lapte de vacă, 175 kg lînă, 100.000 kg. legume, 7.100 kg carne.

In anul viitor colectiviștii din Dobreni sînt hotărîți să dezvolte necontenit averea obștească, să obțină recolte și mai bogate și producții cît mai mari din sectorul zootehnic, grădina de legume și zarzavat, și să contracteze cu statul mai multe produse, astfel încît să împartă ca avansuri în timpul anului cît mai mulți bani la ziua-muncă.

Ing. M. TEODOR

DIN UNIUNEA SOVIETICA

Colhoznicii se pregătesc pentru cel de-al XXI-lea Congres al P. C. U. S.

Corespondență specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" de V. NICHITIN

In ziua în care s-a transmis la radio Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. de a se convoca cel de-al XXI-lea Congres extraordinar al partidului pentru discutarea planului de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. în următorii șapte ani, la sediul consiliului de conducere al colhozului „Maxim Gorki" din regiunea Moscova s-au adunat membrii consiliului de conducere și șefii de brigăzi.

La început activiștii au discutat despre perspectivele de dezvoltare a țării, au socotit cu cît va crește producția de oțel, cărbune, petrol și alte produse industriale, ce progrese va înregistra agricultura, cum va crește bunăstarea poporului și puterea statului. Apoi discuția a alunecat înspre treburile propriei lor gospodării.

La această discuție au luat parte toți cei de față, după care președintele colhozului, Viktor Isaev, a făcut un bilanț.

— Partidul, a spus el, ne trasează sarcina de a face un uriaș salt în dezvoltarea întregii economii naționale a țării. In pas cu țara trebuie să meargă înainte și colhozul „Maxim Gorki". Și e bine că activiștii noștri își dau seama de această necesitate. Eu zic așa: să constituim o comisie, care să scoată la iveală, împreună cu colhoznicii, toate resursele nefolosite încă, să analizăm rezultatele muncii din brigăzi și de la ferme și apoi să întocmim și noi un plan pe șapte ani de dezvoltare a colhozului.

Cînd se petreceau toate acestea, în colhoz nu se sfîrșise încă strînsul recoltei. Oamenii munceau toată ziua pe cîmp. Dar seara ei nu se duceau acasă, ci se adunau la club, la colțurile roșii sau la sediul consiliului de conducere, ca să se sfătuiască cum să ajute mai bine colhozul, pentru ca acesta să poată păși cu cît mai mult succes înainte. Toate observațiile și propunerile făcute erau studiate apoi de conducerea colhozului. Pe acest temei a fost întocmit proiectul unui plan de perspectivă. Iată cifrele de bază ale acestui plan.

Venitul colhozului va crește de la 9,5 milioane ruble în anul 1958, la 15 milioane ruble în anul 1965. In anul în curs colhozul va realiza o producție de lapte de 1.900 tone, iar peste șapte ani — o producție de 2.700 tone. In anul 1965 colhozul va vinde statului 8.000 tone de cartofi, în loc de 5.000 tone, cît a vîndut anul acesta. In șapte ani producția de legume va crește aproape de două ori.

După cum se vede, planul este foarte îndrăzneț. In răstimp de șapte ani colhozul își propune să mărească producția de aproape 1,5—2 ori. Sînt oare reale aceste proiecte, există oare în colhoz posibilități pentru o dezvoltare atît de impetuoasă? Da, planul este pe deplin real și asemenea posibilități există.

Producția animală va crește datorită măririi șeptelului și ridicării productivității lui. In loc de 480 de vaci, în anul 1965 colhozul va avea 600. Producția medie de lapte de la fiecare vacă va crește de la 4.100 la 4.500 litri. In prezent colhozul pune la îngrășat 450 de porci anual; în anul 1965 va pune 700. Pentru mărirea producției de legume se vor valorifica 270 hectare de terenuri mlăștinoase. Extinderea irigației artificiale și fertilizarea mai intensă a solului cu îngrășăminte vor permite ca recolta de legume să crească de la 30.000 la 50.000 kg. la ha.

Planul de perspectivă cuprinde multe puncte. Toate prevederile din aceste puncte sînt reale și chezășuiesc dezvoltarea economiei colhozului. Dar cea mai mare chezășie a acestei dezvoltări o constituie entuziasmul colhoznicilor, dorința lor fierbinte de a-și aduce contribuția la lupta întregului popor pentru făurirea belșugului de produse alimentare, năzuința lor de a-și dărui toate puterile pentru construirea cît mai grabnică a comunismului.

Colhoznicii din artelul agricol „Maxim Gorki" au început lupta pentru îndeplinirea planului de perspectivă al gospodăriei lor. Tezele raportului tovarășului N. S. Hrușciov pentru cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S. dau colhoznicilor un nou și puternic avînt în muncă. Ei se pregătesc să întîmpine așa cum se cuvine cel de-al XXI-lea Congres al partidului, depășindu-și, fiecare în sectorul său de muncă, sarcinile.

Propunerile U.R.S.S. în problema Berlinului servesc cauzei destinderii internaționale

Au trecut două săptămîni de cînd în notele adresate guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței, precum și guvernelor Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane, guvernul sovietic a făcut cunoscut că a hotărît să ia măsuri pentru lichidarea regimului de ocupație străină din Berlin și a făcut propuneri concrete în legătură cu căile de rezolvare a problemei Berlinului. Inițiativa guvernului sovietic a atras asupra ei atenția generală și s-a bucurat de sprijinul mai multor state, precum și al cercurilor largi ale opiniei publice din multe țări.

Poziția pe care s-au situat însă reprezentanții oficiali ai unor state occidentale participante la N.A.T.O. în privința propunerilor U.R.S.S. în problema Berlinului, dovedesc că guvernele S.U.A., Marii Britanii și R. F. Germane nu doresc, așa cum au făcut și pînă acum, să aprecieze în mod lucid situația creată în Europa prin existența regimului de ocupație în Berlinul occidental. Declarațiile reprezentanților guvernelor sus-menționate sînt pătrunse de dorința de a împiedica normalizarea situației din Berlin, de a apăra cu tot dinadinsul regimul de ocupație străină din Berlinul occidental. O altă trăsătură caracteristică a acestor declarații este că ele consideră Berlinul occidental nu ca un oraș în care trăiesc și muncesc peste 2.000.000 de germani, ci de fapt ca un simplu pion în jocul aventurist al inspiratorilor „războiului rece" ca un obiect în planurile războinice ale N.A.T.O.

Pentru a ocoli într-un fel rezolvarea problemei normalizării situației din Berlin, cercurile guvernante ale puterilor occidentale folosesc din nou vechea metodă la care au recurs nu odată pentru a zădărnici rezolvarea unor importante probleme internaționale, și anume speculează problema reunificării Germaniei. Această idee a alegerilor, ca metodă de unificare a țării — în actualele condiții nu are nici un temei real. Ea reprezintă o lozincă demagogică goală, lipsită de orice conținut. Cine dorește cu adevărat unificarea Germaniei, trebuie să contribuie la apropierea și înțelegerea dintre cele două state germane.

După tonul declarațiilor făcute, nici unul din oamenii de stat ai țărilor N.A.T.O. nu s-a dovedit a fi un adversar atît de înverșunat al propunerilor sovietice în problema Berlinului ca șeful guvernului R. F. Germane — Adenauer. Deși Berlinul este situat la sute de kilometri de frontierele R. F. Germane, cancelarul vest-german nu s-a sfiit să declare că Berlinul și R. F. Germană sînt unul și același lucru. Mai mult, el nu a ezitat să ridice și problema revizuirii frontierelor răsăritene ale Germaniei. Această cale aventuristă pe care merge K. Adenauer, nu poate duce Germania decît spre catastrofă. Ea dovedește că el nu a învățat nimic din experiența istoriei, că merge pe calea urmată de Hitler.

Bineînțeles, că Uniunea Sovietică și R. D. Germană nu pot rămîne indiferente față de faptul că Berlinul occidental este transformat nu numai într-un centru de activitate subversivă împotriva statelor participante la Tratatul de la Varșovia, ci și într-un punct de concentrare de trupe, ostile acestor țări, într-o bază a N.A.T.O. Guvernul sovietic este ferm hotărît să ia măsurile care îi sînt dictate de sarcina lichidării situației anormale din Berlin.

Unele voci din occident încearcă să recurgă la amenințări, cer folosirea forței pentru a apăra pozițiile ocupanților din Berlinul occidental. Este bine însă ca aceste capete înfierbîntate să înțeleagă că în cazul unui atac împotriva R. D. Germane, forțele unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, vor da riposta cuvenită agresorilor. Securitatea R.D. Germane va fi bine apărată.

Oamenii sovietici, întreaga omenire iubitoare de pace, speră că guvernele puterilor occidentale vor da dovadă de o atitudine realistă față de propunerile sovietice, propuneri făcute în interesul întăririi păcii în Europa și în folosul poporului german.

Actualități din R. Cehoslovacă

Antibiotica în nutriția animalelor

In Cehoslovacia, problema folosirii antibioticelor în scopuri nutritive a început a fi cercetată în anul 1951, de către lucrătorii de la laboratoarele de biochimie agricolă. Anul acesta, în Editura Agricolă de Stat din Praga a apărut o interesantă lucrare a tînărului om de știință Zdenek Müller „Antibiotica în nutriția animalelor", prima de acest gen în literatura mondială de specialitate.

In capitolul referitor la antibiotice, la vitamina B 12 și factorii înrudiți cu vitamina B 12, Müller se referă pe scurt la o serie întreagă de proprietăți necunoscute ale acestora. In capitolul următor, referitor la folosirea antibioticelor în nutriția porcilor, autorul se ocupă de efectele diferitelor antibiotice atît asupra porcilor din îngrășătorii, cît și a celor din crescătorii.

O parte însemnată a lucrării este rezervată experimentelor de folosire a antibioticelor în creșterea păsărilor: în cadrul unor capitole speciale, sînt tratate amănunțit metodele de utilizare a antibioticelor în creșterea găinilor, curcilor, rațelor și gîștelor.

In continuare, autorul se ocupă pe larg de efectele clortetraciclinei și ale altor antibiotice în nutriția viteilor, analizînd cu acest prilej și probleme practice, cum ar fi durata de administrare a antibioticelor în nutrețul viteilor, diferite metode de aplicare și efectul lor asupra digestiei.

Capitolele referitoare la folosirea antibioticelor în nutriția diferitelor categorii de animale se încheie cu o scurtă trecere în revistă a modului în care acționează antibioticele în nutriția nurcilor, a animalelor cu blană scumpă, a peștilor și, în sfîrșit, a viermelui de mătase.

Sfîrșitul lucrării este consacrat celor mai esențiale probleme actuale și anume: problemei persistenței antibioticelor în organismul animalelor în timpul nutriției, problemei influenței antibioticelor asupra proprietăților chimice, tehnologice și dietetice ale cărnii și, în sfîrșit, celei mai serioase probleme — aceea a îndoielilor ce există în privința rezistenței vitelor în condițiile aplicării acestei mteode de nutriție.

In încheiere, Zdenek Müller face o scurtă prezentare a perspectivelor folosirii antibioticelor în scopuri nutritive.

„Impărăția" păstrăvilor

Cîțiva pași după ce treci podețul peste rîul Loucna, se află crescătoria de păstrăvi din Nedoșin, secție a stațiunii piscicole de stat din Litomșl.

Crescătoria artificială de păstrăvi de la Nedoșin este cea mai veche din Cehoslovacia și se numără și printre cele mai vechi din Europa. Cele 100 de bazine artificiale sînt dispuse într-un sistem de terase. In aceste vase uriașe, de formă pătrată, cărora localnicii le spun „aparate", fecundează și se dezvoltă icrele de păstrăv. Un asemenea vas cuprinde 30.000—40.000 de icre. Crescătoria produce anual pînă la 2 milioane și jumătate de pui de păstrăvi din care un milion de păstrăvi multicolori. Impreună cu păstrăvii de rîu, ajunși la maturitate, ei sînt trimiși apoi să populeze iazurile și rîurile din întreaga țară.

Din 1862, cînd a fost întemeiată, crescătoria de păstrăvi de la Nedoșin a aprovizionat apele Cehoslovaciei cu multe zeci de milioane de păstrăvi.

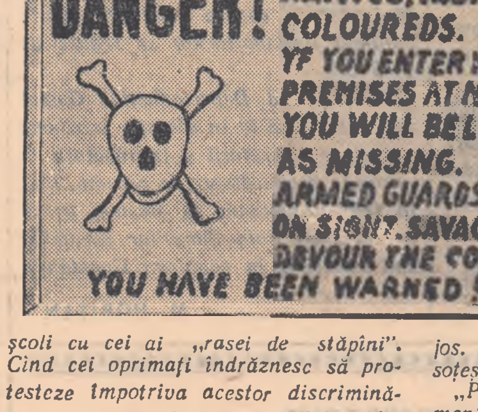
Păstrăvi de un an

NOTĂ

PLAGA RASISMULUI

Arătam într-unul din numerele trecute ale ziarului nostru, cîteva aspecte ale dezmățului rasist practicat în Uniunea Sud-Africană. Muncitorii de culoare din această țară sînt lipsiți aproape complet de drepturi, negrii nu au voie de a călători cu mijloacele de transport ale albilor, copiii negrilor nu au voie de a frecventa aceleași școli cu cei ai „rasei de stăpîni". Cînd cei oprimați îndrăznesc să protesteze împotriva acestor discriminări rasiale, sînt trimiși de îndată către o destinație precisă: într-una din numeroasele „rezervații", adevărate lagăre de concentrare. Aici, foametea și bolile decimează zilnic zeci de oameni a căror singură vină este că au pielea de altă culoare decît cea a „stăpînilor" atotputernici.

Și totuși, nu aici este limita. Rasiștii își permit în nenumărate cazuri să ucidă după bunul lor plac pe locuitorii de culoare, fără a fi trași pentru aceasta la răspundere. Una din metodele lor preferate este cea a „anunțului preventiv". Iată despre ce este vorba. In apropierea locuițelor, magaziilor de cereale sau a grajdurilor lor, moșierii albi prind pancarte de felul celei reproduse mai jos. Iată traducerea textului care însoțește inevitabilul cap de mort:

„Pericol! Băstinași, indieni, oameni de culoare. Dacă intrați în aceste magazii noaptea, veți fi pierduți. Gărzi înarmate vă împușcă fără somație. Cîini sălbatici vă vor devora cadavrele".

„AȚI FOST PREVENIȚI!"

După cum se vede, tonul insultător al acestor pancarte, amintește pe cel folosit în urmă cu mai bine de un secol de către negustorii de sclavi. Dar sălbăticia termenilor nu este încă totul. Aceste așa zise „anunțuri preventive" sînt în fapt o batjocură, deoarece în primul rînd indigenii în marea lor majoritate sînt — prin bunăvoința acelorași „stăpîni" — neștiutori de carte. In al doilea rînd, pancartele nefiind luminate, utilitatea lor pe timpul nopții este practic nulă.

Moșierii se folosesc însă de aceste „anunțuri" pentru a-și lichida socotelile cu acei muncitori agricoli care cer condiții mai bune de trai și de muncă. Un glonte în miez de noapte, corpul tîrît în apropierea unei magazii sau a locuinței lîngă avizul cu pricina și justificarea este gata.

Aceste cruzimi ale rasiștilor din Uniunea Sud-Africană stîrnesc mînia legitimă a tuturor oamenilor cinstiți din lume, care cer imediata lor încetare.

Despre situația țăranilor muncitori din Japonia

Intîlnire cu Bunjo Byado, vice-președintele Asociației țăranilor din întreaga Japonie

Bunjo Byado, delegatul țăranilor și muncitorilor agricoli din Japonia la cea de a II-a Conferință Mondială a Muncitorilor Agricoli și Forestieri de la București a acceptat cu amabilitate să ne împărtășească impresiile sale asupra vizitei pe care a făcut-o pentru prima oară în Romînia și să ne vorbească despre situația țăranilor și oamenilor muncii din Japonia.

— După cîte știu — i-am spus — Japonia a avut în acest an, cea mai bună recoltă de orez din ultimii zece ani. Aceasta a schimbat ceva în situația oamenilor muncii și a țăranilor?

— Deși și în acest an țăranii japonezi au obținut pentru a treia oară o recoltă excepțională de orez, situația grea a milioanelor de mici producători de orez nu s-a îmbunătățit cu nimic... Orezul japonez, datorită investițiilor pe care le necesită, costă de trei ori mai mult decît cel chinez, de două ori mai mult decît cel produs în acest an de Republica Democrată Vietnam și Thailanda. Aceasta nu este însă totul. Agricultura japoneză trece în momentul de față printr-o criză de structură. Cheltuielile de producție ridicate, împiedică țăranul japonez să-și sporească producția. O altă nenorocire pe capul țăranului japonez o constituie prețurile ridicate ale produselor industriale, ceea ce face ca satul japonez să folosească încă în unele locuri plugul de lemn.

L-am rugat pe Bunjo Byado să-mi vorbească despre viața țăranului japonez în condițiile actuale.

— Pentru a avea o idee justă cu privire la adevărata situație a țăranului japonez, trebuie să vă spun că feudalismul, care a bîntuit de secole în Japonia și ale cărui urme mai dăinuie încă, a redus nivelul gospodăriei țăranului japonez la nivelul unei gospodării pariarhale..

— Ați putea să-mi spuneți în ce direcție a evoluat satul japonez după război?

— Hărnicia țăranului japonez este cunoscută. Țăranul din țara noastră folosește fiecare petec de pămînt arabil pe care-l irigă și-l îngrașă. Culturile de orez și legume ajung de obicei la noi pînă la marginea terasamentului de cale ferată sau pînă la bordura șoselelor... In unele locuri țăranii își construiesc case suspendate așa cum există sumedenii pe insula Hokkaido pentru a cultiva și cea mai mică bucată de pămînt... fie ea sub propria sa casă.

— Mișcarea țăranilor din Sunagawa, care s-au opus confiscării pămînturilor lor de către armata americană de ocupație în scopul construirii de baze militare reflectă o stare de spirit generală a oamenilor muncii din Japonia?

— Vă voi lămuri îndată — mi-a spus Bunjo Byado... In mijlocul acestei treziri din milenara încremenire feudală țăranul japonez luptă astăzi împotriva noilor stăpîni ai țării, împotriva yankeilor, care se manifestă tot mai zgomotos în vederea transformării Japoniei într-un cap de pod al politicii lor agresive din Extremul Orient, intenții aprobate fățiș de guvernul Kishi. Sunagawa nu este însă o excepție. Exemple de acest fel sînt cotidiene în Japonia. Lupta țăranilor din Prefectura Yamanashi pentru apărarea pămînturilor lor este mult mai recentă... Mișcarea femeilor din cartierul Yoshiwara din Tokio din primăvara acestui an a pus în încurcătură pe comandantul militar american al acestei zone, care vroia cu orice preț să transforme acest cartier într-un poligon de tragere...

L-am rugat pe Bunjo Byado să-mi spună cîteva cuvinte despre tendința de organizare profesională a micilor cultivatori japonezi...

— In privința organizării profesionale a țăranilor din Japonia vă pot spune că există o tradiție în acest sens și primele asociații profesionale ale țăranilor japonezi, care au luat ființă sub influența mișcării sindicale au apărut între anii 1928-1930. De atunci și pînă astăzi aceste asociații au avut drept scop să apere interesele micilor producători împotriva marilor capitaliști și a comercianților speculanți. Toate aceste asociații profesionale au suferit rînd pe rînd influența organizației reacționare „Sodomey", care urmărea împăcarea intereselor de clasă ale țăranilor săraci cu ale marilor moșieri. In anul 1957, aceste asociații țărănești s-au regrupat însă în „Asociația țăranilor pe întreaga Japonie", (organizație pe care Bunjo Byado a reprezentat-o la conferință N.R.) și care veghează la apărarea satului japonez și la ridicarea lui din punct de vedere material și cultural. Asociația noastră este de altfel afiliată la organizația progresistă „Sohyo". Un element nou, care a apărut în urma activității organizației noastre este gruparea țăranilor săraci japonezi în cantoane de culoare, un fel de asociații pentru lucrarea pămîntului în comun pe bază de cultură...

— Ați putea să-mi spuneți ce perspective stau în fața oamenilor muncii și a țăranilor japonezi?

— Agricultura japoneză trebuie să înfrunte un viitor necunoscut... nu ca în țara dvs., unde viitorul țăranului romîn este asigurat în cadrul societății socialiste. In era atomului, țăranul japonez se zbate pe mica lui bucată de pămînt pentru a-și produce cele necesare existenței, o bluză și un pantalon pentru un an întreg. Țăranul japonez, ca de altfel toți țăranii din țările capitaliste din Asia Orientală, își dă perfect de bine seama de greaua sa situație economică. El știe că gospodăria lui este prea mică pentru a face față concurenței marilor moșieri și de aceea gîndul său se îndreaptă astăzi spre organizarea de cooperative agricole. In această direcție își desfășoară activitatea și organizația noastră. Eforturile noastre sînt sprijinite de personalități de seamă ale vieții politice din Japonia, care privesc cu interes realizările țărilor socialiste în domeniul cooperativizării agriculturii...

... La despărțire Bunjo Byado m-a rugat să transmit țăranilor muncitori și oamenilor muncii din Romînia salutul frățesc al oamenilor muncii din Japonia, care luptă pentru îmbunătățirea condițiilor lor de viață și de muncă, pentru independență politică și economică a țării lor, pentru pace.

G. CUIBUȘ

Negru pe alb

In controversă cu istoria

„Nu există-n univers mișcare!"
Afirma un înțelept cîndva.
„Nu există China!" sus și tare
Se susține azi în S.U.A.

Dar aceia ce și-au spus cuvîntul
Contestînd mișcarea-n Univers,
Se-nvîrteau o dată cu pămîntul,
Fără a-l putea opri din mers!

Vremea după legea ei firească
Merge. Și cu toate că în van
Unii țin să nu o recunoască,
China înflorește an de an!

S. MARȘAK

(Din „Krokodil", U.R.S.S.)

Organizațiile de Cruce Roșie desfășoară o largă activitate educativ-sanitară și în mediul rural. In fiecare an, în timpul iernii se organizează circa 800—1200 de cursuri sanitare sătești, cursuri de echipieri sanitari etc. Aceste cursuri sanitare de masă sînt frecventate și absolvite an de an de circa 200.000 de cetățeni din comune și sate.

Comitetul Central al Crucii Roșii a hotărît ca pînă la sfîrșitul anului 1961 să fie trecuți prin cursurile sanitare de masă circa 1.500.000 de cetățeni. In cadrul cursurilor cetățeni de toate vîrstele, femei ca și bărbați, elevi, își însușesc o seamă de noțiuni privind acordarea primului ajutor în caz de accidente, igiena individuală și colectivă, a locuinței, îngrijirea copiilor, a alimentației și a apei de băut, cum să se ferească de bolile infecțioase etc.

Aceste cursuri sanitare, ținute de către medicii de circumscripție sau cadrele sanitare medii contribuie la ridicarea nivelului educativ sanitar al populației, îi ajută pe oameni să dobîndească o cultură sanitară elementară, le folosește în fiecare zi atît în familie, la locul de muncă cît și în societate.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60 10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".